

ADMINISTRAȚIA ROMÂNĂ

ORGANUL UNIUNEI GENERALE A NOTARILOR DIN ROMÂNIA

DIRECTOR: ALEXANDRU COMȘA.

REDACTOR: DR. IOAN STOICA

SUMARUL:

1. Convocare.
2. Raportul Președintelui către adunarea generală a „Uniunii gen. a Notarilor comun. din România” ce se va ține la 22 Maiu 1934 în București
3. Dreptate notarilor
4. Notarii și transferările
5. O pagină din „Dicționarul Enciclopedic Administrativ”.
6. Memoriul în cauza salarizării înaintat d-ilor Prim Ministru, Ministru de Interne și Finanțe.
7. O delegație a notarilor comunali la primul Min. Tătărescu.
8. Bonurile de impozite.
9. Pe ruinele trecutului.
10. Jurisprudența.

**Cine primește un număr
se consideră abonat**

A P A R E L U N A R
Abonament anual 300 L.

REDAȚIA: CLUJ, CALEA MOTILOR NR. 14.

DI GAVRIL URSU, licențiat în științe juridice, primpretor, director al revistei „Curierul Administrativ” a pus sub tipar lucrarea:

„Dictionar Enciclopedic Administrativ”

care cuprinde: Extrase din legi, regulamente și dispozițiuni în vigoare, aranjate alfabetic. Noțiuni complete de administrație generală. Drept administrativ și constituțional. Drept și procedură polițienească, vechiul drept român, economie politică, contabilitate, finanțe, statistică, sociologie, industrie, comerț, muncă, medicină legală, agricultură, științe sanitare, veterinarie, poliție, judiciară, jurisprudențe, organizarea tuturor Statelor străine. Noțiuni de drept penal, civil, comercial și procedurile lor. Drept internațional, canonic, etc. etc. — Pentru uzul tuturor funcționarilor, magistraților, avocaților, studenților, autorităților etc. Edițiunea I-a A—Z.

Condițiuni de procurare:

Greutățile financiare ne obligă a tipări „Dictionarul Enciclopedic Administrativ” într’un număr de exemplare redus. — Format 17/25 cules pe două coloane, cu litere „petit” cu peste 600 pagini, costă: Lei 800

Volumul obișnuit, broșat Lei 500
„ tipărit pe hârtie velină, legat în pânză . Lei 600

La 7 exemplare, achitate anticipat, se trimite 1 ex. gratuit. — Pentru comenzi peste 5 ex. trimise contra-ramburs, se acordă o reducere de 10%. — Pentru fiecare exemplar achitat anticipat se acordă 15% reducere; în acest caz volumul broșat va costa 425 L. volumul legat 510 Lei. — Expedierea se va face contra ramburs. — Comenzile, mandatele sau scrisorile de valori se vor adresa: „Dictionarul Enciclopedic Administrativ” Cluj. Calea Reg. Ferd. 28.

Recomandăm aceasta lucrare tuturor colegilor, care nu poate lipsi din nici o bibliotecă comunală

ADMINISTRAȚIA ROMÂNĂ

ORGANUL UNIUNEI GENERALE A NOTARILOR DIN ROMÂNIA

DIRECTOR: ALEXANDRU COMȘIA.

REDACTOR: DR. IOAN STOICA

Prezidiul Uniunii generale a Notarilor comunali din România.

Dos. Nr. 9—1934.

U. G. N.

CONVOCARE.

Domnii membrii ai Uniunii generale a Notarilor comunali din România, prin aceasta se convoacă la

Ayunarea generală ordinară

care se va ține în București, Athineul popular „Diciu” strada Romană 89, la 22 Maiu 1934 oarele 8 a. m. cu următoarea

Ordine de zi: / Central University Library

1. Verificarea procesului verbal al adunării precedente.
2. Raportul Președintelui.
3. Votarea bugetului general al revistei și fondului căminului pe anul 1933—34.
4. Aprobarea conturilor de gestiune pe 1931, 1932 și 1933.
5. Propuneri cu privire la modificarea legii pentru organizarea finanțelor locale.
6. Propuneri cu privire la modificarea legii pentru reforma administrativă.
7. Propuneri cu privire la încasarea veniturilor Statului.
8. Propuneri cu privire la modificarea legii pentru organizarea jandarmeriei și poliției generale a Statului.
9. Reorganizarea revistei „Administrația Română”.
10. Decontarea cărămizilor.
11. Incasarea abonamentelor, taxelor de membru și cotizațiilor la fondul căminului.
12. Statutele Uniunii.
13. Incadrarea corpului notarilor comunali.
14. Statorirea cheltuelilor de deplasare ale membrilor.
15. Eventuale propuneri.
16. Alegerea și constituirea consiliului de administrație a funcționarilor și președintelui.

Domnii membrii ai comisiunii financiare sunt rugați a participa în ședința comisiunii pe ziua de 20 Maiu a. c. la oarele 8 a. m. în localul Federației funcționarilor, Calea Victoriei Nr. etaj (visa vis de Teatrul Național). iar d-nii membrii ai Consiliului de administrație pe ziua de 21 Maiu a. c. în același local oarele 8 a. m.

În seara zilei de 21 Maiu a. c. oarele 16 va fi o constătuire intimă a tuturor domnilor Președinți în vederea alegerilor din ziua următoare.

La aceasta adunare sunt rugați a participa toți membrii de drept și delegații reuniunilor județene.

Membrii de drept ai adunării sunt:

1. Reuniunile județene reprezentate, prin președinții lor și delegații reuniunilor județene și anume: pentru primii 25 membrii 2 delegați, după fiecare alți 25 membrii ce urmează câte 1 delegat, fracțiunile până la 15 nu se iau în considerare, peste 15 se consideră unitate întregă.

2. Membrii aleși ai Consiliului de administrație. Delegații reuniunilor județene trebuie să prezinte delegațiunile în scris pentru a putea lua parte cu vot decisiv la adunarea generală.

La ședința consiliului de administrație vor lua parte toți președinții și membrii aleși.

Fiecare membru e dator a păstra liniștea și a nu conturba mersul demn al discuției.

Fiecare membru care dorește a lua cuvântul, se va înscrie la primnotarul Uniunii, urmând să obțină cuvântul în ordinea înscrierii. La unul și același obiect numai odată se poate vorbi. Pentru demnitatea desbaterilor și economizarea timpului se admit numai vorbiri scurte și la obiect.

Fiecare vorbitor este obligat a se supune eventualelor somații ale președintelui.

Domnii președinți sunt rugați și de data aceasta a aduce cu sine taxele (cotizațiile de membru) precum și abonamentul revistei noastre, chiar și dacă nu ar fi încasate, aticipându-le din ori ce alt fond, deoarece fără bani nu mai putem face nimic.

Președintele va avea cu începerea din 18 Maiu a. c. sediul în București Hotel Excelsior, unde se va expedia întreaga corespondență ref. la chestiunile puse la ordinea zilei.

Jibou, județul Sălaj, la 14 Aprilie 1934.

Președinte:
Alexandru Comșia.

Primnotar:
Gheorghe Colan.

Prezidiul Uniunii Generale a notarilor comunali din România.

Dos. Nr. 9—1934

U. G. N.

Raportul

președintelui către adunarea generală a „Uniunii generale a Notarilor comunali din România”
ce se va ținea la 22 Maiu 1934 în București.

Onorată adunare generală,

Prin prezentul raport am onoare a face o dare de seamă despre activitatea prezidiului, dela ultima adunare generală ținută la 22 Novemvrie 1931 și până în prezent, nizuindu-mă să fiu cât se poate de concis.

Suntem toți oameni cari citim zilnic cel puțin un cotidian și astfel suntem în clar cu toate frământările politice și economice-financiare și ca atare ne dăm seama, că activitatea mea a fost în strânsă legătură cu aceste evenimente, din cauza acestora în vara anului 1932, m'am văzut silit a adresa tuturor domnilor Președinți o circulară în care i-am întrebat dacă sunt de părere să convoc adunarea generală sau să o amân pentru timpuri mai bune, răspunsul a fost unanim, să se amâne și astfel în anul 1932 nu am ținut adunarea generală, însă aceasta împrejurare nu înseamnă că activitatea prezidiului a stagnat, căci eu mi-am urmat calea înainte.

În anul 1933, convocarea adunării generale era proiectată pe finea lunei Novemvrie — începutul Decemvrie, însă din cauza campaniei electorale, când fiecare dintre noi nu ne puteam deplasa dela reședință, nu am putut convoca, astfel cred că procedul meu află aprobarea d-voastră.

Expunând aceste scurte explicări, dați-mi voe să trec la schițarea activității mele.

Vă aduceți aminte că tocmai pe timpul adunării generale din 1931, era de actualitate noua lege administrativă de sub guvernul Iorga.

În acest anteproiect de lege, pe lângă alte dispoziții nouă nefavorabile, era una care tăia adânc în interesele noastre, anume ni-se lua prin aceasta lege dreptul la lucrările particulare. Însoțit de bunul meu prieten și colaborator Petru Popoviciu, notar în Sânicolaul-Mare, președintele Comisiunii Administrative, am început a peregrina pe la membrii comisiunei însărcinată cu întocmirea anteproiectului, capacitându-i și arătându-le dreptatea cauzei noastre, reușindu-ne a elimina din anteproiect aceasta dispoziție jignitoare, am intervenit și înaintat observările noastre asupra anteproiectului cari în mare parte au fost acceptate, propunerile noastre le-am lucrat în sute de exemplare, distribuindu-le tuturor parlamentarilor cunoscuți ca sprijinitori ai noștri, tuturor șefilor

de partide, d-lor Miniștrii precum și d-lor Președinți de județe ca și ei la rândul lor să facă propagandă favorabilă prin județe.

Munca aceasta nu a fost desconsiderată căci zile întregi a trebuit să muncim până am văzut impriimate și distribuite propunerile de modificare, însă munca noastră a rămas zadarnică, căci din anteproiect nu a devenit lege.

Abea am trecut peste greutatea în legătură cu legea administrativă și prin surprindere mă isbesc de alt obstacol și mai mare, se modifică legea avocaților, care ne dă lovitura de grație, luându-ne dreptul de a face ori și ce acte particulare. Cine a urmărit modul cum s'a desbătut aceasta lege și cum s'a votat art. care ne privea pe noi, își poate da seama ce surprindere neplăcută am ajuns și cum s'au alarmat toți colegii din Ardeal și Banat și cum m'au asaltat cu fel și fel de corespondență.

Era o nespasă bucurie pentru corpul avocaților, cari momentan s'au cartelat contra noastră și au făcut intervenții, ca nici în birourile cărților funduare să nu ne mai admită, ce s'a și executat întocmai, căci trebuie să mărturisesc că la năcaz nici un prieten nu am avut.

Nici un moment nu am stat pe gânduri, am început lupta lentă, diverse intervenții, mi-am adunat în jurul meu prietenii cu diverse legături și am început munca disperată cu foarte puține șanse de reușită.

Am întrunit la un consiliu prietenii cari aveau diverse legături și anume: Petru Popoviciu, dr Valer Pop și Romul Sabou, făcând planul de luptă, ne-am prezentat mai întâiu dlui Ministru de Justiție, dr Valer Pop, căruia i-am prezentat doleanțele noastre și mai ales ale populației dela sate, care în năcazurile ei era aservită unei singure categorii de profesioniști, apoi am căutat legături și în alte părți.

Acum eram atacați de două părți, Legea Administrativă încă nu era așezată în cartoane, iar Legea avocaților era în vigoare, soarta a voit ca la legea avocaților să se alarmeze avocații stagiați și astfel s'a luat sub modificare, terenul era favorabil, prin legăturile câștigate, prin alarma dată de populația dela sate, între cari județul Cluj a fost în frunte și prin spiritul de înțelegere a d-lui fost Ministru de just. dl Valer Pop, căruia și pe aceasta cale-i aducem mulțu-

mitele și recunoștințele noastre, cu mare greutate am putut ajunge la modificarea articolului jicnitor în senzul cunoscut.

Cu toate că am avut a duce luptă desperată cu aceste două legi de importanță capitală, totuși n'am încetat în același timp a mă interesa de celelalte cauze ale noastre. În continuu am ținut la suprafață nedreptatea salarizării noastre, atât prin diverse intervenții personale și memorii, cât și prin presă, însă totdeauna m-i s'a răspuns cu criza financiară. Ba am avut și nenorocul că pe când reușiam să convingem pe factorii competenți de dreptatea cauzei noastre, pleca guvernul. Cred însă că acum chestiunea rectificării salariilor e pusă pe căile bune și se va soluționa favorabil.

În tot decursul timpului am fost persecutat de legea administrativă, nu era zi bună să nu se scrie de aceasta lege, ceace mă îndemna să iau drumul Bucureștilor să mă interesez în cauză, muncă, oboseală și cheltuieli zadarnice, căci noua lege administrativă nu s'a votat și așa și astăzi după 2½ ani de luptă neîntreruptă suntem tot acolo unde am fost mai înainte. Pentru noua lege ce se va face în toamnă am predat tot materialul necesar locului competent unde am primit asigurarea, că și părerea corpului notarial va fi la timpul său ascultată. Privitor la legea care acum s'a modificat m-i s'a comunicat că aceasta se va ocupa numai cu dispozițiile referitoare la Consiliile comunale, rezervându-se desideratele și propunerile noastre pentru noua lege administrativă.

Am intervenit în nenumărate rânduri la Ministerul de Interne pentru sistarea transferărilor, însă aici mă isbeam de intervențiile politicianilor cari aproape totdeauna erau mai tari decât mine.

În tot intervalul acesta m'am nizuit ca organul nostru, „Administrația Română” să apară cât se poate de regulat care a și apărut cu excepția anului 1933 când toate fondurile și creditul mi-au fost epuizate. Pentru ca să asigur apariția revistei de foarte multe ori împreună cu redactorul nostru dr Ioan Stoica, a trebuit să subscriem cambii.

La acest pasagiu nu pot trece cu vederea să nu infierez indolența majorității colegilor, unii resping revista, alții după ce o citesc și murdăresc o remit, iar alții o rețin, dar nu se îngrijesc de achitarea abonamentului, deși nu au alta de făcut, decât să scrie o ordonanță și un mandat de bani.

Îmi e vie în memorie promisiunea multora dela adunarea generală din 1931, când declaraseră solemn că îndată ce merg acasă, vor insista pentru achitarea abonamentului, dar promisiunea a rămas în sala adunării, abonamentul nu s'a achitat, deși pentru cheltuieli de încasare l-i s'a pus la dispoziție 20% din abonamente, iar Presidiul a luat luni întregi ca să l-i se trimită situația.

Aici e locul ca să exprim cele mai vii recu-

noștințe colegilor și președinților din județul Bihor, Satu-Mare și Sălaj, cari au arătat cel mai viu interes față de revistă, achitând abonamentele la curent și lor le pot mulțumi că a putut să apară revista și așa cum a apărut.

Deși poate la unii nu le convine, dar trebuie să amintesc că chiar colegi cu situații în uniune au dat dovadă de cea mai mare nepăsare față de cauzele revistei noastre.

Dacă la revistă s'a procedat în felul de sus, vă puteți închipui ce a fost cu taxele față de Uniune, o adevărată debandadă și aici am fost avizat la sprijinul județelor susnumite și Treiscaune, precum în parte Brașov, Făgăraș, Sibiu, Alba și Odorheiu.

Cu toate neajunsurile financiare nu am pierdut din vedere interesele noastre, nu am întreat sunt bani sau nu sunt, am mers înainte credincios cauzei pentru care m'am angajat.

Pentru ca să nu scap din vedere nici un moment care ne interesează, am fost necesitat a-mi angaja un informator la centru, pe care după posibilități l'am remunerat cu neînsemnate sume și cu care am stat în continuă legătură.

M'am nizuit să țin legătură permanentă cu reuniunile județene, deplasându-mă după posibilități, atât eu cât și redactorul revistei dr I. Stoica precum și primnotarul nostru Gh. Colan, pentru a inspira curaj în sufletele desnădăjduite, însă multe reuniuni, cu tot apelul făcut nu m'a avizat despre adunările lor.

Cu această ocazie, fie-mi permis să reimprospătez în memoria d-voastră unele evenimente importante din tot timpul prezidenției mele. Vă aduceți bine aminte că conducerea am luat-o în cele mai critice timpuri, când cu toți rămăsesem în disponibilitate și nu mai știam ai cui suntem, căci legea pentru organizarea administrațiunii locale din 1929 nu se mai îngrija de noi, lăsându-ne la discreția consiliilor comunale, am încercat pe toate căile să esopez dispoziții ministeriale, cum să se purceadă cu noi și cu satisfacție am putut constata că aproape cu toții am trecut în pace și peste acest calvar, totodată am mișcat aranjarea salariilor care ne-a și succedat și de cari am beneficiat în 1930 și 1931 și cred că după grele încercări ne va succede refacerea drepturilor noastre.

La aranjarea drepturilor noastre la Directoratul din Cluj am fost secondat de prietenul nostru dr Ioan Stoica, iar la Directoratul din Timișoara partea leului a avut-o bunul meu prieten și colaborator Petru Popoviciu, căroră și pe această cale le exprim sincerile mele recunoștințe.

Iubiți colegi, m'am nizuit pe cât se poate de scurt să vă descriu activitatea depusă de mine în timpul conducerii destinelor Uniunii noastre, căci a descrie în detail toate desamăgirile câte le-am în-

durat, mi-ar trebui să scriu un volum întreg.

Cu acest raport încheiu perioada conducerii mele și mă supun cu conștiința liniștită verdictului d-voastră ori care ar fi acela, căci conștiința mea e cel mai viu și drept judecător. Nu aștept ca toată lumea să fie încântată de munca mea, căci aceasta ar însemna că nu mai trăesc pe pământ, însă aștept ca fiecare să-și dea seamă de timpurile grele prin cari am trecut și prin cari vom mai trece și atunci să-și spună cuvântul.

Dorindu-vă ca la reorganizarea pe care avem să o facem în ziua de azi, să fim cât se poate de norocoși, vă mulțumesc de încrederea care la timpul său a-ți pus-o în mine și vă zic: cu inima curată și încredere, cu Dumnezeu înainte.

Jibou, la 15 Aprilie 1934.

Președinte:
Alexandru Comșia.

Dreptate notarilor

Notarii sunt o categorie de slujbași ai Statului, cari deși aduc servicii neprețuite Statului român, sunt totuși nedreptățiți, atât în ce privește încadrarea lor legală ca slujbași ai Statului, nedreptățiți, atât în ceea ce privește salarizarea lor în rând cu ceilalți funcționari de Stat.

Evident aceasta situație nu poate să dăinuiască la infinit. Nedreptatea nu poate să stăruiască mereu ca o sfidare a celor mai sfinte și mai strigătoare drepturi. Se cere, deci o reparațiune. O reparațiune de ordin moral și una de ordin material.

Reparațiunea de ordin moral socotim că nu mai e nevoie să o afișăm. Toată lumea o știe, inclusiv aceia care au răspunderea treburilor publice, în țara aceasta, că orice slujbaş numai atunci poate să-și îndeplinească cu toată convingerea și cu toată energia îndatoririle sale, când drepturile sale sunt strict prevăzute și mai ales strict respectate. Strict prevăzute, adică un statut în care să se înscrie catehismul drepturilor și abecedarul îndatoririlor. Un statut, care să fie la adăpostul legii și în cadrele ei, un statut care să fie punct de plecare și punct de sfârșire. Nu ca azi când drepturile și îndatoririle notarilor sunt lăsate în ploaia celor 4 vânturi, la cheremul tuturor și la îndemâna oricărei ilegalități. Căci se știe, ilegalitatea se naște și îndeosebi, înfloarește la umbra lipsei de lege.

Reparațiunea de ordin material, fără îndoială, este punctul de mănecare a unei opere frumoase și durabile. Căci până când vor fi menținute aceste salarii de mizerie, plătite cu întârzieri și grevate de

rețineri, până atunci ori ce intențiune laudabilă nu poate fi fructuoasă.

Notarii sunt plătiți mizerabil, iar, mai mult, acest salariu este achitat cu atâta întârziere încât el nu poate fi ajutat decât la îndatorirea notarului. Căci, închipuiți-vă și D-voastre, un notar într-o comună săracă lipită, cu o casă de copii, cu obligațiuni numeroase de ordin intelectual, social și moral cu leafă de 1500—1800 lei, și aceasta plătită atunci când dă Dumnezeu și se'ndură Maica Precistă!

Fără patimă și fără exagerări, numai din dorința de a restabili o stare dureroasă de lucruri, spunem, nu încetăm să spunem, că notarii au o situație și din punct de vedere legal și din punct de vedere material, demnă de plâns, și, îndeosebi demnă de îndreptat.

Ne-am plâns sub toate guvernele și sub toate regimurile, am apelat la spiritul de legalitate, la simțul de dreptate și la sentimentul de umanitate al tuturor, dar glasul nostru nu a fost ascultat.

Actualul guvern și-a pus în gând și vedem că acționează deja la repararea tuturor nedreptăților trecutului, nu poate nesocoti fără mari consecințe, aceasta mare problemă de Stat, aceasta problemă a notarilor.

Nimeni nu cere favoruri, nimeni nu cere regim de privilegii. Conștiinți de marile neajunsuri în cari se sbate statul, hotărâți să contribuim și noi la scoaterea Statului din marea prăpastie economică în care se găsește, ne credem în drept să ne cerem și dreptatea noastră.

Un regim de legalitate pentru corpul notarilor și un regim de salarizare omenesc și cinstit, iată ce pretindem noi!

Și până atunci, până când justele noastre revendicări nu vor fi împlinite, noi nu vom înceta să strigăm, ca o chemare de conștiință, și de existență:
Dreptate notarilor!

Notarii și transferările

Notarii comunali din Ardeal și Banat din nou au fost alarmați și puși pe gânduri, căci unii dintre ei au fost transferați în alte posturi, sau concentrați la Prefecturi în vederea alegerilor, — alții așteaptă cu gheața în sân trecerea alegerilor comunale pe când s'au proiectat noi mutări ce de obicei se justifică cu interesul serviciului, dar cari în realitate sunt simple șicane, fructul răzbunărilor locale sau apoi în interesul politicii sau al corifeilor politici.

Cine cunoaște atribuțiunile acestor funcționari dela sate și greutățile zilnice cu cari au avut și au a lupta, trebuie să se scandalizeze de tratamentul vitreg de care sunt împărțâți în mod periodic, adică

la fiecare schimbare de guvern, cu — sau fără motive serioase, de dragul unor persoane cu prea multe ambiții.

Dacă rolul notarului în realitate se rezumă la faptul de a ști face politică, este destul de dureros mai întâiu pentru administrația care trebuie să-i suferă consecințele, apoi e dureros pentru tagma din care face parte, căci spre a putea face pe agentul electoral, nu ai nevoie de pregătire academică, lucru știut fiind că art. 178 din L. O. A. L. prevede că notarul trebuie să fie bacalaureat și absolvent al școlii de specialitate administrativă, căreia până în prezent îi țin locul școlile de notari din Arad Făgăraș și Lugoj. La aceasta pregătire trebuie să mai adăugăm și dezideratul, că având și pe acest teren un surplus de funcționari, unii dintre absolvenții școlii de notari, mai trebuie să servească ani îndelungați ca subnotari sau chiar impiegați notariali.

Dacă în urma continuării vexării unii dintre notari se dedau la manopere compromițătoare, vina să se caute la autoritățile superioare, cari în locul adevăratului interes de serviciu, au introdus în uz

interesul politiceii.

Sunt notari cari au fost mutați de 2—3 și chiar de mai multe ori în cursul unui an, dintr'un capăt de județ în celalalt sau chiar dintr'un județ într'altul apoi sunt notari cari întrebați în câte posturi au funcționat în cursul activității lor, mai întâiu numără pe degete și apoi îți răspunde.

La întemeierea unei găspodării cât de sărăcicioase nu se mai poate gândi notarul comunal, iar aceia cari au avut ghinionul de a trebui să se mute de mai multe ori, nu mai au nici mobilă ci numai hârbuituri și adăogături.

Când toată lumea știe că și acești funcționari ar trebui să aibă dreptul la o existență cinstită în această țară, că și ei ca și alți cetățeni, au sarcini familiare, au copii cărora trebuie să le dea o creștere cinstită, pentru ca mai târziu să nu devină periculoși pentru societate, ne întrebăm în rând cu opinia publică: nu ar fi mai folositor pentru țară ca funcționarii acestia să fie redați cu totul administrației? deci scoși de sub înrăurirea politiceii?

I. Sas.

O pagină din „Dicționarul Enciclopedic Administrativ“

BCU Cluj Library Cluj

de Gavril Ursu.

Canioanele statisticeii. Sunt reguli de interpretare statistică pt. interpreții, chemați să determine un rezultat statistic, ținând seama de: „indiferența față de rezultat“ interpretul nu trebuie să fie condus de idei preconcepute, „imparțialitatea“ datele statistice să fie cercetate obiectiv, fără să se elimineze anumite elemente pt. a nu se contrazice concluziunile, „pozitivitatea“ să se bazeze pe date certe și exacte, „moderațiunea“ comparabilitatea și realitatea.

Canoniera. Mic bastiment înarmat cu unul sau mai multe tunuri.

Canonici. Sunt preoți superiori, cari funcționează în toate catedralele de rit catolic.

Cantine comunale. Comunele urbane sunt obligate a înființa c. c. pt. cei ce cer ajutor sau pt. nevoiași trimiși de birourile de asistență socială. Hrana se va da în urma unor bonuri de hrană, valabile pt. ziua în cari au fost emise (art. 14—16 Reg. Vagabond. 1924)

Canton. O porțiune dintr'un teritoriu, — diviziune administrativă și teritorială (în Franța și Elveția).

1. **Cantonament.** Înseamnă instalarea trupelor militare prin locuințele particulare, în timpul manevrelor sau în caz de războiu.

2. **Cantonament** este o măsură de poliție sanitar-veterinară, având de scop izolarea animalelor bolnave într'un anumit teritor pt. pășunat.

Capacitatea. Se numește aptitudinea cuiva, de a săvârși un act al vieții civile sau politice. Orice persoană majoră este capabilă, dacă legea nu hotărăște altfel. Minorul, interzisul, falitul, alienatul și cel pus sub consiliu judiciar, este isbit de o incapacitate generală.

Până la legea din Aprilie 1932, de o incapacitate generală era izbită și femeia măritată. C. politică este dreptul cuiva de-a vota, de-a fi ales, etc. Dacă lipssește C. actul făcut este nul.

Capacitatea ad-tivă. Sunt aptitudinile unei persoane pt. a putea corespunde unei funcțiuni oarecare, cum sunt: C. fizice sănătatea, vigoare, dibăcie, „C. intelectuale“ aptitudinea de-a înțelege și de-a învăța, udecata, vigoare și înmădiere intelectuală. C. morale“ energie, siguranță, curajul responsabilității, inițiativa, devotamentul, tact, demnitate. „C. culturale“ cunoștinți diverse, cari nu sunt exclusiv din domeniul funcț. ca ex. „C. speciale“ ele privesc în mod exclusiv funcțiunea respectivă, fie tehnică, fie comercială sau ad-tivă. Experiența adecă învățămintele trase din practica afacerilor. În ori-ce ad-ție sau întreprindere C. esențială a agenților inferiori este capacitatea profesională caracteristică întreprinderii sau ad-ției, iar C. esențială a șefilor conducători, este cea ad-tivă.

Capital. Se numesc orice bunuri sau valori mobiliare, bani, titluri de portofoliu, creanțe asupra Statu-

lui și particularilor, pământuri, case, mobile cari servesc vieții zilnice, etc. Este al treilea factor al producției (natura și munca). „*C. fixă*” se numesc acele cari pot să servească la mai multe acte de producție acela care nu dă profit decât prin schimb, de ex. un tunel. „*Circulante*” acele cari nu pot să servească decât o singură dată, dispărând în însăși actul producției, ex. grâul care se seamănă.

Capitalism. Este acea formă economică a producției, în care capitalul predomină asupra celorlalți factori (natură, capital și munca) și în cari conducerea o au capitaliștii. *Karl Marx* fundatorul doctrinei socialiste (v. c.) susține despre C. că este instituția care silește pe lucrători să lucreze ieftin, iar produsul muncii lor este vândut scump de C., că muncitorii ar fi mijloace de producție pt. capitaliști. După teoria lui *Lassalle* între C. și muncă este o mare disproporție de beneficiu, care a pus pe punct de războiu aceste două clase sociale.

Capitalul animal. Din România, în anul 1931 a fost evaluat la 78 miliarde lei repartizate pe specii de animale este: 55% investit în boi, 21% în cai, 10% în porci, 8% în oi, 2% în bivoli, 4% în păsări, 1% în albine, ½ procent în capre și 1/25 procent asini. Valoarea produselor animale în anul 1928 a fost de 59 miliarde lei, din care 46,1/3 miliarde reprezintă produsele din zoo-cultură, din cari 57,5 procente reprezintă valoarea produselor de ouă, lapte și brânzeturi.

Căpitănie. Local unde se găsește biroul comandantului, căpitan de port, împreună cu tot serviciul de administrație al portului.

Capitis diminutio. Astfel se desemna în dreptul roman orice schimbare în stare juridică a persoanelor, erau trei feluri de C. d: „*maxima*”, rezulta din pierderea libertății, prin căderea unui om liber în robie, în urma unor condamnări criminale. „*C. d. media*” rezulta din pierderea dreptului de cetățean, prin emigrare; „*C. d. minima*” schimbarea de familie prin infiere sau căsătorie. Toate acestea aduceau stingerea drepturilor de familie și al tuturor relațiilor juridice, ce rezultau din starea juridică anterioară. Azi însemnează pierderea unei părți sau a întregii puteri ce o avea cineva.

Capitulare. Însemnează părăsirea unui loc sau pozițiune întărită, sau predarea armelor de către o armată, fără ca mai înainte să se fi întrebuințat toate mijloacele de apărare. Codul justiției militare pedepsește cu moartea și cu degradarea militară pe comandantul care capitulează.

Capitulațiune. Este un regim în dr. internațional, după care în țările ne creștine consuli (v. c.) statelor străine au dr. de a judeca în materie civilă sau penală pe supușii țărilor lor. Regimul capitulațiilor este o consecință a neîncrederii statelor străine în justiția statului respectiv, astăzi el există în Turcia, China și celelalte state asiatice. Regimul C.

a existat și în Principatele României în trecut. Pt. prima dată în sec. 16 au apărut alianțele de C. Ambasadorii și Consulii Franței aveau precădere asupra reprezentanților celorlalte națiuni, în țările orientului, pelerinii francezi cari mergeau la sfântul mormânt erau protejați de țările prin cari treceau, taxele vamale erau reduse pt. comercianții francezi, justiția era exercitată de consuli pt. naționali lor pentru toate faptele lor săvârșite în acea țară.

Capotaj. Darea peste cap a avionului, când se apropie de pământ, din cauza rezistenței ce aparatul a întâlnit-o pe pământ, în viteza sa de aterizare, un frecvent accident de aviație.

C. A. P. S. Inițialele cuvintelor, Casa Autonomă a Pădurilor Statului.

Carat. Unitatea de măsură a pietrelor prețioase și a aliagelor de metale nobile, întrebuințate în bijuterie, egală cu 205—206.085 miligrame.

Memoriu în cauza organizării serviciului de pază în comunele rurale

Subsemnatul președinte al Uniunii Generale a notarilor din România,

Luând cunoștință că Inaltul Guvern proiectează modificarea legii pentru organizarea Poliției Generale a Statului.

Pentru o mai bună organizare a serviciului de pază în comunele rurale, cu profund respect Vă rugăm să binevoiți a Vă însuși și următoarele modificări întemeiate pe experiență îndelungată a notarilor comunali cei mai buni cunoscători și îndrumători ai populațiunii dela țară:

1. Paza de zi și de noapte să se execute în comunele rurale prin gardiști comunali potrivit prevederilor legii pentru organizarea Poliției Generale a Statului.

2. Corpul gardiștilor comunali să fie un serviciu polițienesc organizat militarăște.

El să aibă în atribuțiunea sa de pază de zi și noapte menținerea ordinii, executarea măsurilor de poliție prevăzute prin legi, regulamente și ordonanțe și să fie pus sub ordinea Prefectului de județ ajutat de pretori și notari.

Corpul gardiștilor comunali să fie format din companii corespunzătoare plășilor, companiile să fie împărțite în atâtea grupe câte circumscripții notariale sunt în plășile respective.

Compania să fie pusă sub conducerea prim-pretorului, iar grupa sub conducerea directă a notarului.

Instrucția militară și profesională a gardiștilor comunali să se facă la posturile de jandarmi.

Pentru a fi numiți gardiști comunali, candidați-

trebuie să îndeplinească condițiile prevăzute în legea pentru organizarea poliției generale a Statului.

Numirea gardiștilor comunali să se facă de prim-pretorul plășii cu avizul notarului și să se confirme de Prefect.

Gardiștii comunali să se plătească din „Fondul de Pază”, înființat pe județe prin regulamentspecial și administrat de județ. Acest fond să fie alimentat din contribuțiunile comunelor rurale și a județului în proporția ce se va fixa de Ministerul de Interne, după propunerea prefectului.

Un regulament special să determine numărul, retribuțiunea, uniforma și disciplina gardiștilor comunali, modul de executare al serviciului și pedepsele disciplinare.

moriul nostru concomitent înaintat.

În caz că situația financiară a Statului nu ar permite înscrierea acestor salarii în bugetul Statului și

Considerând că notarii comunali deși funcționari de Stat totuși ei îndeplinesc potrivit diferitelor legi și regulamente nenumărate însărcinări în interesul comunelor și județelor, să binevoiți a lua măsuri ca retribuirea notarilor și subnotarilor comunali să se facă din un fond de salarizare al notarilor, înființat și administrat pe județe, conform unui regulament special, și care fond să fie alimentat din contribuțiunile Statului, județului și comunelor rurale în proporția fixată de Ministerul de Interne.

Memoriu în cauza înscrierii retribuțiilor legale a notarilor în bugetul Statului

Subsemnatul președinte al Uniunii Generale a notarilor comunali din România,

Având în vedere că pregătirile pentru întocmirea bugetului Statului pe anul 1934—1935 sunt în curs,

Pentruca neîndreptățile aduse notarilor comunali până în prezent, să nu se repete și perpetueze, cu onoare vă înaintăm prezentul

MEMORIU

rugându-vă să binevoiți a dispune înscrierea retribuțiilor legale ale notarilor comunali în bugetul Statului.

Notarii comunali au drept la retribuțiunile arătate în tabloul aici anexat, cari retribuțiuni se bazează pe următoarele dispozițiuni legale:

1. Decretul XX al Consiliului Dirigent.
 2. Circulara Ministerului de Interne Directoratul General Cluj Nr. 8900—1921.
 3. Jurnalele Consiliului de Miniștri No. 4362—1921 și Nr. 4901—1921.
 4. Circulara subsecretariatului de Stat de pe lângă Ministerul de Interne Nr. 15.789—1921.
 5. Circulara Ministerului de Interne Direcțiunea Județeană Nr. 2343—1925 J.
 6. Circulara Ministerului de Interne Direcțiunea Contabilității Nr. 13973—1923.
 7. Adresa Ministerului de Interne către Ministerul de Finanțe Nr. 11582—1926 J.
 8. Deciziile Inaltei Curți de Casație III. Nr. 1369—1926 și Nr. 158—1928.
 9. Adresa Ministerului de Finanțe, Casa Generală de pensii, Serv. Contabilității Nr. 19.782—1928.
- Drepturile notarilor la retribuțiunile cuprinse în tabloul anexat le-am arătat în mod amănunțit în me-*

Memoriu în cauza încasării impozitelor

Văzând că deși legea pentru organizarea serviciilor exterioare de constatare, percepere și control a impozitelor s'a pus deja în aplicare încă în anul trecut în toată țara, totuși în Ardeal și Banat notarii comunali continuă să încaseze și urmărească și pe mai departe veniturile Statului.

Cu profund respect Vă rugăm, Domnule Ministru, să binevoiți a lua măsuri urgente ca notarii comunali să fie dispensați dela obligațiunea de a percepe și urmări veniturile publice,

Pentru susținerea cererei noastre expunem următoarele:

Notarii comunali fiind supraîncărcați cu diferite agende și neavând la dispoziție nici personalul necesar, nu pot îndeplini la timp însărcinările ce li se dau și așa fiind suferă și bunul mers al administrației publice și nici încasările veniturilor Statului nu dau rezultatul dorit.

Notarul comunal având calitatea de organ de control, conform legii C. P. și asupra contabilității publice și legei pentru finanțele locale nu pot fi mântuitori de fonduri. Chiar și legea pentru organizarea serviciilor exterioare de constatare, percepere și control a impozitelor publicată în Mon. Of. Nr. 1 din 1933 la art. 14 dispune numai în mod tranzitoriu ca până la înființarea agențiilor de încasare, să menține sistemul de încasarea dărilor prin notaariatele comunale.

Înființându-se deja aceste agenții de încasare și în Ardeal și Banat ar urma ca perceperea și urmărirea veniturilor Statului să se ia din sarcina notarului,

Memoriu în cauza modificării L. O. F. L.

Legea pentru organizarea finanțelor locale neasigurând comunelor rurale venituri suficiente pentru acoperirea cheltuelilor lor strict necesare, pentru a scoate comunele din situația critică financiară ajunse în urma lipsei de venituri reale.

Cu profund respect vă rugăm să binevoiți a vă însuși și supune încă în actuala sesiune corpurilor legiuitoare următoarele modificări privitoare la L. O. F. L.

1. Să li se cedeze comunelor în întregime impozitele cu caracter local și anume impozitele pe proprietățile agricole și clădiri.

2. Să se autorizeze comunele ca să poată impune în favoarea lor și clădirile țărănești scutite de impozit prin legea pentru unificarea contribuțiilor directe.

3. Să li se cedeze comunelor impozitul minimal prevăzut de art. 54 din legea pentru unificarea contribuțiilor directe.

4. Comunele rurale să poată impune locuitorilor în vârstă 21—60 ani să presteze în natură până la 5 zile de lucru pentru construcția și îmbunătățirea drumurilor, podurilor, punților, vadurilor, șanțurilor, fântânilor publice, edificiilor comunale, împrejmuirea proprietăților comunale și a vetrei satului, pentru plantațiuni, consolidări de terenuri, împăduriri de coaste, rectificări de pâraie și râuri, diguri de apărare, telefoane și pentru alte lucrări de interes local. Toate prestațiile să se facă fie personal de către contribuabili fie prin altul ele să poată fi însă rescumpărate în bani cu prețul stabilit de Consiliul comunal.

5. Să se autorizeze comunele ca afară de cotele adiționale suplimentare, prevăzute în legea pentru organizarea finanțelor locale, să poată înființa și percepe cote adiționale extraordinare limitate la 50% din cotele adiționale pentru acoperirea cheltuelilor ordinare de interes obștesc cari nu se pot acoperi din veniturile ordinare ale comunei.

6. Veniturile și cheltuelile comunelor să se împartă în ordinare, cuprinzând și rămășițele din exercițiile închise, în extraordinare și cu destinațiuni speciale, bugetul întocmindu-se cu acestea în III subdiviziuni.

7. Județul să fie obligat a subvenționa comunele rurale cari nu-și pot acoperi cheltuelile obligatorii din veniturile lor ordinare.

Prin aceste modificări ale legii O. F. L. l-i s'ar crea venituri sigure tuturor comunelor rurale, satisfăcând toate obligațiunile prevăzute de lege, putând astfel a se desvolta nestingherite.

Memoriu ce cuprinde propunerile privitoare la modificarea legii pentru unificarea impozitelor directe.

Subsemnatul președinte al Uniunii generale a notarilor comunali din România, luând cunoștință că se proiectează modificarea legii pentru unificarea impozitelor directe, pentru apărarea intereselor comunelor rurale, a căror îndrumători sunt notarii comunali, cu profund respect vă supunem următorul

Memoriu

Legea pentru organizarea finanțelor locale neasigurând comunelor rurale veniturile absolut necesare, aproape toate comunele rurale din țară, au ajuns într'o situație financiară critică. Din impozitele și taxele admise de art. 24 și 25 din L. O. F. L. în cele mai multe comune rurale nu se poate realiza veniturile suficiente în lipsă de obiecte impozabile. De altcum aceste taxe și impozite sunt vexatorii pentru public, iar venitul realizat din ele este nu numai neînsemnat dar și disproporțional cu cheltuelile survenite în legătură cu constatarea, perceperea și urmărirea lor. În anul financiar curent reducându-se baza impozabilă la impozitul pe proprietățile agricole precum și cota adițională pe lângă acest impozit, s'a micșorat simțitor și acest venit sigur al comunelor rurale.

Expunând cele precedente, cu onoare vă rugăm domnule Ministru, ca cu ocaziunea modificării legii ventru unificarea contribuțiilor directe, să binepoțiți a propune corpurilor legiuitoare:

1. Să cedeze comunelor în întregime impozitele cu caracter local și anume impozitele pe proprietățile agricole și clădiri.

2. Să autorizeze comunele ca să poată impune în favoarea lor și clădirilor țărănești scutite de impozite prin legea pentru înființarea contribuțiilor directe.

3. Să cedeze comunelor impozitul minimal prevăzut de art. 54 din legea pentru Unificarea contribuțiilor directe.

4. Să autorizeze ca comunele afară de cotele adiționale prevăzute în legea pentru modificarea administrativă și afară de cotele adiționale suplimentare prevăzute în legea pentru organizarea finanțelor locale, să poată înființa și percepe cote adiționale extraordinare limitate la 50% din cotele adiționale, pentru acoperirea cheltuelilor edilitare de interes obștesc, cari nu se pot acoperi din veniturile ordinare ale comunei.

Primiți Vă rugăm, Domnule Ministru asigurarea deosebitei noastre considerațiuni.

Memoriu în cauza scutiri comunelor de a plăti diferite cheltueli cari nu cad în sarcina lor.

În vederea întocmirii bugetelor comunale pe anul financiar 1934—35, subsemnatul președinte al Uniunii Generale a notarilor comunali din România bazat pe experiențele din anul curent și anii precedenți.

pentru apărarea intereselor comunelor rurale a căror îndrumători și conducători de fapt sunt notarii comunali,

cu profund respect vă rugăm să binevoiți a dispune:

1. Să se respecte dispozițiunile L. F. L. scutindu-se comunele de la plata diferitelor cheltueli fără bază legală cum sunt:

a) Chiria, luminatul și încălzitul localurilor ocupate de percepțiile fiscale, posturi, secțiuni, Legiuni de Jandarmi, preturi.

b) Chiria, încălzitul, pentru medicul sanitar, medicul veterinar, soră de ocrotire, retribuirea medicilor veterinari comunali sau de circumscripție aceste cheltueli fiind trecute în sarcina județului prin art. 6 III din legea O. F. L.

c) Pentru întreținerea școlilor primare să nu se mai ceară comunelor cote de 14% din totalul veniturilor ordinare art. 13 punct 1, din legea pentru înființarea și organizarea comitetelor școlare, fiind abrogat prin art. 78 punct d, din L. O. F. L. conform art. 4 II punct. 1, comuna este obligată numai la întreținerea localurilor școlilor primare, încălzit, luminat și materiale, nu însă și la alte cheltueli, cari nu sunt strict necesare.

2. Comunele rurale să fie descărcate:

a) De cheltuelile pentru învățământul profesional, elementar, nefiind acestea cheltueli obligatoare, care sarcină urmează a fi suportată de Ministerul Sănătății Publice, a Muncii și Ocrotirilor Sociale.

Memoriu în cauza achitării salarelor restante

Subsemnatul, președinte al Uniunii generale a Notarilor comunali din România, cu profund respect am onoare a Vă aduce la cunoștință că notaril comunali din Țară încă nici până în ziua de azi nu au primit salariile din anul 1932, astfel că încă și azi mai sunt județe unde n'au primit salariile pe 4—6 luni.

Am făcut demersuri pentru achitarea lor la Ministerul de Interne sub Nr. 1108 K. din 20 Aprilie 1933, și mai pe urmă la 18 Nov. 1933, însă cu toate acestea nu s'a luat vre-o dispoziție în cauză.

Cum notarii comunali au un salariu de mizerie și nici acesta nu s'a achitat la timp, cu onoare Vă rugăm să binevoiți a dispune achitarea salariilor restante din 1932, *fie în bani fie chiar și în bonuri*, — căci acești funcționari sunt în cea mai neagră mizerie.

În speranță că vom primi soluția favorabilă Vă rugăm, Domnule Ministru, să primiți asigurarea deosebitului nostru devotament.

Memoriul în cauza salarizării înaintat dlor prim ministru, ministru de interne și finanțe

Uniunea generală a notarilor comunali, prin hotărârea adusă cu unanimitate în adunarea generală ținută în anul trecut n'ea însărcinat să vă expunem adevărata situație a notarilor comunali și cercuali și a Vă atrage atenția binevoitoare asupra ilegalităților ce n-i s'au făcut și n-i se fac ani de-a rândul cu privire la salarizarea noastră reclamând o soluționare legală și echitabilă.

Noi notarii comunali și cercuali suntem o categorie de funcționari, cu o situație și menire cu totul deosebită de a celorlalți slujbași publici, având un rol de îndrumători și controlori asupra a tot ce este în legătură cu viața rurală.

Trăind în mijlocul poporului dela sate și având zilnic atingere nemijlocită cu el, avem înrăurirea cea mai mare asupra mentalității, asupra dezvoltării culturale, sociale și economice a lui. *Servind cu sfaturi și îndemnuri în toate ramurile vieții lui, e lucru firesc ca aproape întotdeauna să ne urmeze orbiș și fără importivire. Astfel îndeplinim o funcțiune de o importanță covârșitoare în administrația țării.*

Suntem piloții pe care e zidită această administrație și totodată suntem factori de căpetenie ai menținerii ordinii publice și a bunei orânduiei în stat, contribuind în mare măsură la asigurarea păcii și liniștei.

Ar trebui, ca munca noastră creatoare să fie retribuită corespunzător studiilor superioare, ce le posedăm, situației noastre sociale și autorității ce trebuie să o menținem cu supremul sacrificiu moral și material, totuși suntem cei mai slabi retribuiți funcționari ai Statului, suntem salariați mai prost decât ușierii dela Prefecturile de județe, având un salariu ce nu ne asigură nici măcar minimumul de existență, în urma cărui fapt copiii noștri nu pot

urma școlile medii și superioare dela orașe rămânând să cutreiere străzile satelor spre rușinea noastră și hazul locuitorilor.

Nu cerem favoruri față de ceilalți funcționari publici precum nu cerem nici mila nimănuia. Cerem însă respectarea drepturilor noastre legale, ceace în zadar o am cerut neconținut dela anul 1921 încoace, căci memoriile noastre au întâlnit întotdeauna urechi surde.

Prin decretul — Lege Nr. XX al fostului Consiliu Dirigent anexat în copie sub (A), notarii și subnotarii comunali au fost asimilați în clasa X-a și a XI-a de salarizare. Prin ordonanța Nr. 8900 din 20 Maiu 1921 a Ministerului de Interne, Directoratul General din Cluj, alăturată sub (B), dată în temeiul ordonanței Consiliului de Miniștrii apărut în Gazeta Oficială Nr. 51 din 12 Ianuarie 1921 și Nr. 5 din 16 Aprilie 1921, s'a menținut întru toate această asimilare, stabilindu-se salariul notarilor la 450 lei lunar, iar a subnotarilor la 350 lei lunar.

Tot prin această ordonanță s'a hotărât că: „atât notarii, cât și subnotarii vor primi din trei în 3 ani ani câte un adaus de salariu. Suma acestui adaus este pentru notari de 50 lei lunar, iar pentru subnotari de 40 lei lunar. Numărul acestor trienali se fixează la 10 și au caracterul salariului de bază.

În anul 1921 făcându-se unificarea salariilor funcționarilor publici cu începere dela 1 Aprilie a aceluiaș an, s'a acordat sporul numit „Titulescu” adaus la salariul de bază funcționarilor din întreaga țară omițându-se însă funcționarii administrativi de Stat, județeni și comunali din Ardeal, Banat și Bucovina.

Constatându-se această omisiune, pentru egalarea situațiunei dintre funcționari Consiliul de Miniștrii, prin jurnalul Nr. 4362 din 16 Novemvrie 1921 anexat sub (C), a aprobat mai întâiu pentru funcționarii administrativi din Bucovina acest spor iar mai târziu prin jurnalul Consiliului de Miniștrii Nr. 4901 din 26 Novemvrie 1921 anexat sub (D), s'a încuviințat ca, cu începere dela 1 Decemvrie 1921 să se acorde și funcționarilor administrativi din Ardeal dependenți de Ministerul de Interne un spor, care a luat denumirea de „îndemnizație specială”. Această îndemnizație specială conform adresei Subsecretariatului de Stat de pe lângă Ministerul de Interne Nr. 15789 din 9 Decemvrie 1921 anexată sub (E), este de 300 lei lunar pentru notari, iar pentru subnotari de 250 lei lunar.

Prin această adresă se menține întru toate asimilarea făcută de Consiliul Dirigent și menținută și prin Directoratul general din Cluj prin ordonanța Nr. 8900—1921 amintită mai sus.

Salariul de bază a notarului comunal cu un serviciu de trei ani este așa dar de 800 lei lunar, iar subnotarului de 640 lei lunar, după care ar fi trebuit să se socotească toate sporurile de mai târziu, precum și reducerea legală conform tabloului anexat

sub (F), întocmit în înțelesul Decretului Lege XX, jurnalului Consiliului de Miniștrii și a ordonanțelor Ministeriale sus menționate și în înțelesul legii pentru modificarea unor dispozițiuni din L. O. A. L. publicată în Mon. Of. Nr. 161 din 15 Iunie 1931.

Este lucru evident că cu ocaziunea aranjării salariilor în anul 1921 îndemnizația specială s'a dat ca întregire a salariului de bază, funcționarilor tuturor ministerelor deci și funcționarilor Ministerului de Interne l-i s'a înglobat la salariul de bază această îndemnitate. Numai cu noi, cu notarii comunali din Ardeal și Banat s'a făcut excepție primind noi acest spor separat și nesocotit ca parte integrală a salariului de bază.

Astfel intenția frumoasă a Consiliului de Miniștrii a rămas nerealizată, în urma cărui fapt noi notarii comunali din Ardeal și Banat am rămas și mai departe în stare de inferioritate față de ceilalți funcționari și față de colegii noștri din celelalte provincii, cărora toate sporurile survenite ulterior l-i s'au socotit și după sporul „Titulescu” numit și „îndemnizație specială”, până ce noi nu am beneficiat de aceeași măsură și astfel am suferit o știrbire simțitoare și nemotivată în drepturile noastre.

Începând cu anul 1922 în fiecare an am înaintat memoriile peste memoriile organelor în drept pentru corectarea acestei anomalii, însă fără rezultate rămânând memoriile noastre totdeauna fără răspuns.

În primăvara anului 1925 dl Ioan Lapedatu, fost Ministru de Finanțe, în calitate de deputat făcând în parlament comunicarea anexată sub (G) Ministerul de Finanțe a admis ca noul spor acordat în acel an să se calculeze și după îndemnitatea specială și ca urmare Ministerul de Interne a dat ordinul circular Nr. 2343 J. din 27 Iunie 1925 anexat sub (H), pentru executare recunoscând că îndemnizația specială face parte integrantă din salariul de bază.

Ministerul de Interne de altfel acceptase acest punct de vedere de mai înainte, cea ce se constată în modul cel mai evident din ordinul circular Nr. 13773 (J), din 24 Februarie 1923 anexat sub (I), prin care se ordonă, ca diurnele de deplasări să fie socotite la leafa de bază unită cu îndemnitatea specială.

Ministerul de interne susține acelaș punct de vedere și în adresa Nr. 11582 J, din 1926 transmisă Ministerului de Finanțe anexată sub J, în care spune textual. *Din cele expuse mai sus rezultând, că îndemnizația specială a avut caracterul salariului de bază, întrucât ea a complectat acest salariu, cu onoare vă rugăm față de solicitările ce ne vin dela toate Prefecturile de juețe să binevoiiți a aproba ca această îndemnizație specială să fie considerată ca făcând parte din salariul de bază și ca atare în bugetele județelor pe 1927 îndemnizația specială să fie înglobată la salariul de bază nemai figurând aparte cu aceasta denumire.*

Drept răspuns la această adresă Ministerul de

Finanțe a dat adresa Nr. 265.856 din 18 Octombrie 1926 anexată sub K, prin care cere ca Ministerul de Interne să ia dispoziții ca această chestiune să se îndrepte cu ocaziunea armonizării salariilor.

Cu toate acestea și pe lângă toate stăruințele singuratică și corporative ale noastre înglobarea indemnității la salariul de bază nu s'a făcut nici până azi, în urma cărui fapt noi cei mai modești și mai umili funcționari dimpreună cu familiile noastre am ost persecutați și păgubiți cu multe zeci de milioane în restimp de 12—13 ani.

Între anii 1926—1933 s'au adus o mulțime de decizii rămase definitive date de către Curțile de Apel din Ardeal, precum și de ale înaltei Curți de Casație, dintre cari anexăm sub (L și M), cele aduse sub Nrii S, III 1369—1925 și S, III 158—1928, prin cari chestiunea sub raport de drept s'a închis rămânând hotărât în mod definitiv, că indemnitatea specială face parte integrantă din salariul de bază și prin urmare este a se îngloba la acesta.

În acest sens a eliberat și Casa Generală de Pensiuni ordonanța Nr. 19782 din 8 Iunie 1928 anexată sub N, care recunoaște acest principiu și în consecință dispune ca reținerile de 10% pentru Casa de Pensiuni să se facă și după indemnitatea specială ceace se și execută întocmai.

Din cele expuse mai sus rezultă în mod clar și neîndoelnic, că indemnitatea specială în anul 1921 s'a dat ca întregire la salariul de bază, ceace constată și jurisprudența definitiv fixată și constantă a Înaltei Curți de Casație. Prin urmare rezolvirea în mod favorabil pentru noi a acestei chestiuni de interes superior de Stat abstrăgând de împrejurarea, că s'ar satsiface doleanțele absolut juste și legale ale unei părți mare de funcționari, dar mai vărtos s'ar pune capăt multelor procese în contencios, ce sunt în curs în toate județele din Ardeal, cari procese cauzează enorme spese inutile Statului fiind lucru cert, că vor fi câștigate de reclamanți în temeiul jurisprudenței stabilită de către Înalta Curte de Casație.

Cererea noastră, este ca această chestiune printr'un Jurnal al Consiliului de Miniștrii să fie rezolvată astfel, ca sporul „Titulescu” numit și „indemnizație specială”, care are caracterul salariului de bază să fie înglobat în acesta după care se va calcula toate sporurile cuvenite.

Să se prevadă în bugetul Statului pe anul financiar 1934—1935 la departamentul internelor alocația necesară pentru acoperirea retribuțiunii notarilor, ce de drept l-i se cuvine conform dispozițiilor legale invocate în prezentul memoriu pe categoriile specificate în tabloul anexat deja sub F și potrivit tablourilor nominale întocmite pe județe asupra notarilor în funcție, cea ce de fapt nu constituie o nouă însărcinare bugetară deoarece din economiile de 11.338.200 lei realizate în anul precedent în urma

reducerii și nerepartizării tuturor locurilor de notari mai bine retribuiți și din economiile asemenea de mari realizate în acelaș mod în anul curent, s'ar putea acoperi diferența dintre retribuțiunea arbitrară și cea legală a noastră.

Întrucât Statul luptând cu mari greutăți financiare în prezent, totuși nu ar putea acoperi din nevoile proprii întreaga atribuție, vă rugăm să binevoiți a admite și dispune ca mica diferență rămasă neacoperită să se treacă în sarcina comunelor rurale precum prevede aceasta și legea pentru modificarea unor dispozițiuni din L. O. A. L. publicată în Monitorul Oficial Nr. 161 din 15 VI—1931 art. unic lit. C. alin. penultim.

Credem că prin această dispoziție nu numai că s'ar pune capăt nemulțumirilor noastre absolut juste și multelor procese în contencios, dar s'ar face și un act de legalitate și echitate, care ne va ridica moralul și în consecință și prestigiul reprezentanților puterii centrale în comunele rurale.

Vă rugăm domnule Primministru, să primiți expresiunea celui mai profund respect și devotament al nostru.

În numele Uniunii Generale a notarilor comunali din România.

Președinte:
A. Comșia.

Consilier:
P. Popoviciu.

COPIE.

Anexa A.

DECRET Nr. XX.

referitor la modificarea legii Nr. LX din 1913, despre salarizarea secretarilor comunali și cercuali

Consiliul Dirigent al Transilvaniei, Banatului și ținuturilor românești din Ungaria a decretat și decretează:

Art. 1. Dispozițiunile înșirate mai jos ale art. de lege LX din 1913 se modifică în mod provizoriu după cum urmează:

§-ul I astfel:

Minimul salariului fundamental al secretarilor comunali și cercuali — afară de chirie — se stabilește la suma anuală de 2600 lei, iar pentru subsecretari la 2000 lei. Comunele cari nu au arunc mai mare de 60%, pot urca acest salariu, pe lângă aprobarea corespunzătoare.

Art. 2 se modifică §-ul 2 astfel:

Acolo unde salariul fundamental al secretarului nu atinge suma de 2600 lei iar al subsecretarului de 2000 lei, acest salariu se întregeste până la aceste sume.

Pe viitor posturi noi de secretar și subsecretar se pot crea numai cu salariul fundamental stabilit în Art. 1.

Art. 3 se modifică §-ul 7 astfel:

Secretarii primesc anual prin dotație de Stat și începând cu ziua alegerii lor, din 3—3 ani de serviciu în această calitate (fie definițivi, fie ca giranți) un adaus de salar de câte 400 lei iar, subsecretarii de câte 200 lei. Suma acestui spor nu se poate urca la mai mult de 4000 lei pentru secretari și 2000 lei pentru subsecretari.

Drept chirie, acolo unde comunele nu dispun de locuință în natură, se stabilește pentru secretari 600 lei, iar pentru subsecretari 300 lei.

Art. 4. Sub sumele cari în menționata lege arată salarul secretarului și subsecretarului sunt a se înțelege sumele fixate prin art. 1 al acestui Decret.

Art. 5. Dintre diferitele ajutoare de războiu se mențin pentru secretari și subsecretari — atâta timp cât aceste ajutoare se vor plăti funcționarilor de către Stat următoarele: a) ajutorul de vestminte 76300|1918 B. M. b) adausul familiar (Nr. 70800—1918 B. M. și 6700—1918 M. E.) și c) ajutorul de războiu 140000|1918 B. M. și anume: ajutoarele de sub a și b, în suma de azi, iar cel sub c) în suma anuală de 2400 lei pentru secretari și 1400 lei pentru subsecretari.

Art. 6. Suma taxelor pentru lucrările private stabilite în statutele comunale sau județene, se ridică și stabilesc la de 5 ori suma de azi.

Diurnele și adausul de diurne, se vor computa după normele stabilite pentru funcționarii de Stat și anume: secretarii după cl. X, subsecretarii după cl. XI de salar.

Art. 7. Comunele vor plăti contribuiriile lor la fondul de salarizare al secretarilor începând cu 1 Ianuarie 1920 în sumele statorite, dar în lei, prin urmare dublu.

Art. 8. Dreptul de a beneficia la călătorie pe liniile ferate ale Statului cu o reducere a prețului de călătorie se extinde și asupra soțiilor și a copiilor secretarilor și subsecretarilor comunali.

Art. 9. Acest decret intră în vigoare pe ziua de 1 Octomvrie 1919 și cu executarea lui se încredește șeful resortului afacerilor interne.

Din ședința Consiliului Dirigent, ținută la 7 Octomvrie 1919.

Iuliu Maniu

Președintele Consiliului Dirigent
și șeful resortului de Interne.

A nexa B

ROMÂNIA

Ministerul de Interne Directo-
ratul General din Cluj
Nr. 8900—1921

CIRCULARĂ

către toți d-nii Subprefecți din jud. Ia reședință.

În baza ordonanței Consiliului de Miniștri Ga-

zeta Oficială Nr. 51 din 12 Ianuarie 1921 și Nr. 5 din 16 Aprilie 1921 referitoare la unificarea și ameliorarea salarului funcționarilor de Stat dispunem următoarele:

Având în vedere că notarii comunali după decretul XX au fost împărțiți în retribuțiunile clasei X, iar subnotarii în cele ale clasei XI, apoi având în vedere că în urma dispozițiilor suscitade salarul funcționarilor de stat și județ au fost din nou statorite cu începerea dela 1 Aprilie 1921, și că prin urmare salarul funcționarilor comunali sus amintiți nu mai poate rămânea pe baza cea veche.

Decidem :

Art. 1. Statorim cu începere dela 1 Aprilie 1921 salarul de bază al notarilor comunali la suma de 450 (patru sute cincizeci) lei lunar, iar al subnotarilor la suma lunară de 350 (trei sute cincizeci) lei.

Art. 2. Atât notarii cât și suanotarii vor primi din 3—3 ani câte un adaus de salar. Suma acestui adaus este pentru notarii de 50 (cincizeci) lei lunar iar pentru subnotari este 40 (patru zeci) lei lunar. Numărul acestor trienalii să fixeze la zece și au caracterul salarului de bază.

Art. 3. Suma salarului de bază dela art. 1 află acoperire astfel :

a) Comunele notariatului cari au zecimi comunale (arunc) mai mici ca 60% inclusiv, vor plăti din bugetul propriu întreaga sumă a acestui salar.

b) Comunele notariatului cu arunc dela 61—100% inclusiv vor plăti din bugetul lor $2\frac{1}{3}$ (două treimi), ar Statul $1\frac{1}{3}$ (o treime) a salariului.

c) Comunele notariatului cu arunc peste 200% exclusiv vor contribui la acest salar cu suma statorită în Decret XX.

Proiectul indicat se formează din media zecimilor anilor 1918, 1919 și 1920, dacă însă în urma situației înfloritoare procentul anului 1920 este mai favorabil decât cel al anilor trecuți, atunci se va lua în considerare numai procentul anului ultim.

Art. 4. Suma trienaliilor se va acoperi prin dotație de Stat.

Art. 5. Dispozițiile decretului XX referitoare la chirie și diurne rămân în vigoare; tot asemenea celelalte dispozițiuni neatinse prin prezenta ordonanță.

b) Ajutorul de războiu amintit în decretul citat rămâne în ființă sub titlul „Indemnizație de scumpete” până atunci până când această indemnizație va fi menținută pentru funcționarii de Stat.

c) Ajutorul de vestminte se sistează cu finea anului 1920, iar cel de familie cu finea trimestrului de Ianuarie 1921.

p. Ministru :
Indescifrabil.

Cons. Ministerial :
Dr. Ilie Oana

COPIE Nr. 4362

Anexa C.

Consiliul Miniștrilor

In ședința dela 16 Novemvrie 1921.

Luând în deliberare referatul d-lui Ministru de Interne sub Nr. 14362—1921

Văzând expunerile din amintitul referat

Pe baza art. 54 și 55 din legea contabilității publice.

Decide:

Art. 1. Cu începere dela 1 Decemvrie 1921 se va plăti funcționarilor neîncadrați din Bucovina, cuprinși în bugetul Ministerului de Interne, la art. 168, 170 și 179 indemnitațiile lunare prevăzute în tabloul alăturat, care reprezintă diferența dintre salariile prevăzute în buget colegilor lor dela celelalte departamente unde s'a făcut încadrarea.

Art. 2. Indemnitațiile se vor ordona din economiile făcute la articolele sus amintite. (ss) G. Averescu, Take Ionescu, N. Antonescu, G. Argetoianu, P. Negulescu, I. Petrovici, P. Gudalbu, Oct. Goga, Gl. Văileanu, Trancu Iași, Dori Popovici.

COPIE Nr. 4901

Anexa D.

Consiliul Ministerilor

In ședința dela 26 Novemvrie 1921.

Luând în deliberare referatul d-lui Ministru de Interne Nr. 14900—1921

Decide:

Cu începere dela 1 Decemvrie 1921, funcționarii din Ardeal, Banat și părțile unghurene, dependenți de Ministerul de Interne, care nu au fost încadrați vor primi indemnitațiile lunare arătate în tabloul alăturat aprobate prin jurnalul Consiliului de Miniștrii Nr. 4362 din 16 XI 1921, M. O. Nr. 192—1921 pentru funcționarii din Bucovina, în condițiunile stabilite prin acel jurnal.

Gl. Averescu, C. Argetoianu, P. Negulescu, T. Cudalbu, I. Petrovici, Gl. Văileanu, Gl. Răscanu, Garofild.

Anexa E.

Subsecretariatul de Stat de pe lângă Ministerul de Interne Nr. 15.789 din 9 Decemvrie 1921.

Domnule,

Cu începere dela 1 Decemvrie 1921, funcționarii din Ardeal, Banat și părțile unghurene, dependenți de Ministerul de Interne, vor primi retribuțiunile lunare arătate în tabloul alăturat.

Aceste retribuțiuni sunt formate din:

1. Salarul de bază al funcționarilor și angajaților (sumele din coloana II) salar după care este a se calcula indemnizația de chirie și de scumpete.

2. Indemnitatea specială (sumele din coloana III) aprobată prin jurnalul consiliului de Miniștrii Nr. 4901—1921.

3. Indemnitatea de chirie și indemnitatea de scumpete rămân cele fixate după instrucțiunile publicate în Gazeta Oficială din Cluj, Nr. 5—1921.

Nu cad sub această categorie dactilografiile, retribuțiile lor fiind fixate într'o sumă globală lunară.

Funcționarii și angajații județeni, vor ridica din fondurile alodiale județene pe luna Decemvrie a. c. retribuțiile satorite în tabloul alăturat pentru clasele în care sunt încadrați.

Intrucât până la sosirea acestei ordonanțe ar fi ridicat sumele coloanelor 2, 4 și 5 dânsii vor ridica pe bază de Stat separat și diferența arătate prin suma coloanei 3.

Dotăția județului fiind deja fixată de noi în bugetul fondului alodial județean, urmează ca pe lângă această dotație județele vor mai primi numai suma necesară pentru plata sporului creat pri noua satorire a indemnizației lunare de salar.

Fiind această indemnitate de caracter provizoriu și urmând a fi ridicată numai de funcționarii și angajații cari sunt în serviciul activ al județului dvs. ne veți înainta încă în prima jumătate a lunii Decemvrie un tablou nominal în care veți arăta numele funcționarului, clasa de salarizare, salarul de bază și sporul cel nou.

Coloana în care se trece sporul va fi adăugată.

În baza acestui tablou, apoi vom calcula numai suma totală a sporului pe cele 4 luni, urmând ca dvs. să ne comunicați imediat ori ce schimbare s'ar face în personalul luat în tablou.

Suma sporului este scutită de reținerea la fondul de pensie județeană.

Atât orașele cu magistrat (consiliu) cât și cele municipale, vor plăti aceste sporuri din *propriul lor buget*.

Când prin ordonanța Nr. 6006—1920 a Directoratului din Cluj, s'a admis posibilitatea ca și orașele să-și poată încadra pe funcționarii săi, conform încadrării funcționarilor administrativi de stat și de județ această încadrare a fost admisă numai în cadrele bugetului orașului. Deci fiecare oraș și-a încadrat pe funcționarii săi astfel cum ia permis mijloacele materiale.

Pentru anul bugetar 1321—22 s'a satorit din nou dotația orașului de la Stat la suma de trei ori și jumătate a sumei din 1912. Prin aceasta Statul satisfăcând îndatoririi sale din legea art. 68 din 1912, sporul amintit sub punctul 1 al acestor ordonanțe, deasemenea cade în sarcina bugetului orașului, fără ca Statul să contribue.

Amintim că ici colo se mai ivesc cazuri că unele orașe mai plătesc ilegal ajutoare familiare și de vestminte. Cum aceste ajutoare s'au sistat încă la începutul lunii Aprilie 1921, orașele cari le-au plătit și după această dată le vor scădea din sporul prezent al funcționarilor în atâtea rate câte au fost ridicate.

Și asupra reținerilor acestor sporuri rămân în vigoare cele spuse sub punctul 1.

Orașele cari nu pot plăti sporul acesta din prevederile bugetului actual, pot alcătui buget suplimentar pentru suma scadentă pe cele 4 luni ale acestui an bugetar.

Prin decretul XX-lea al Consiliului Dirigent, notarii și subnotarii comunali au fost asimilați în clasa XI-a de salarizare. Prin ordonanța Directoratului General din Cluj de sub Nr. 8900—1921, s'a menționat această asimilare pe care o menționăm și noi.

Din rapoartele ce le avem dela Directoratele din Cluj până la finele lunii Novemvrie abia 4 județe au înaintat tablourile nominale întocmite corect deși aceste tablouri tocmai în interesul notarilor, erau a fi înaintate la Cluj, până la 5 Februarie a. c. Astfel deci numai acele județe vor plăti cu începere dela 1 Decemvrie a. c. indemnitatea specială, cari județe au primit dela Cluj avizul că tablourile lor au fost acceptate. Celelalte județe vor plăti sporul numai după primirea aceluiaș aviz.

Pentru notari suma sporului nou este de 300 lei, iar pentru subnotari de 250 lei lunar.

Și fiindcă la suportarea salariului de bază al

notarilor și subnotarilor prin ordonanța Nr. 8900/1921 a Directoratului din Cluj, s'au satorit 3 modalități, aceste rămân în vigoare și pentru suma nouă a sporul lui.

Deci pentru a putea calcula diferența ce Statul va avea să plătească pe seama fondului de salarizare ca dotație suplimentară, va întocmi un stat de plată pe luna Decemvrie, cu rubricile tabloului nominal și întocmai după dispozițiile ordonanței citate. Se va constata că pe această lună cu cât contribuie la sporul nou comunal comunele și cu cât va contribui Statul, urmând ca dotația cuvenită pentru Stat pe 4 luni s'o ordonăm de aci. Prin urmare tabloul (statul de plată) nou va fi întru toate egal celui original, dar adaptat la nouă sumă a sporului.

Datele necesare sunt cele ale calculației originale și sunt satorite deja.

Atât tablourile noi cât și cele vechi se vor înainta Directoratului General din Cluj, iar nu nouă. Nouă ne va comunica datele necesare acest Directorat.

Secretar de Stat:
Indescifrabil,

Director General:
V. C. Nicolau.

T A B L O U

Anexa F.

despre retribuiunea cuvenită notarilor în baza ord. Min. de Int. Nr. 9641 J. din 18 Dec. 1930.

Anii de serviciu	Salariu	Triennale	Total	Indemnizație specială	Total	Indemnizație și sporuri după salariu, triennale și indemnizație specială						1/9 parte din scumpete	Totalul retribuțiilor	Salariul rotunjit	Reducerea de leață pe 1933 conf. legii publ. în M. O. Nr. 56 din 1933.	Salariul legal lunar pe anul 1933/1934	Salariul lunar rotunjit	
						Prime și supliment	Curba Lalescu	Curba Lalescu 35%	Sporul de 30%	Sporul de 40%	Sporul de 15%							Total
0—3	450	—	450	300	750	500	600	210	610	1070	635	3630	403	4783	4800	600	4200	4200
3—6	450	50	500	300	800	500	600	210	630	1095	720	3755	417	4972	4950	610	4331	4300
6—9	450	100	550	300	850	500	650	225	665	1155	985	4280	464	5594	5600	700	4900	4900
9—12	450	150	600	300	900	500	700	245	700	1215	955	4315	479	5694	5700	713	4937	5000
12—15	450	200	650	350	1000	500	800	280	770	1340	1095	4785	532	6317	6300	733	5512	5500
15—18	450	250	700	400	1100	500	850	295	820	1425	1445	5335	593	7028	7050	831	6169	6200
18—21	450	300	750	450	1200	500	950	330	890	1545	1585	5800	544	7644	7650	856	6694	6700
21—24	450	350	800	450	1250	500	1000	350	930	1610	1650	5940	660	7850	7850	931	6869	6900
24—27	450	400	850	500	1350	500	1050	365	975	1695	1805	6330	710	8450	8450	1056	7394	7400
27—30	450	450	900	500	1400	500	1100	385	1015	1760	2075	6835	759	8994	9000	1125	7875	7900
30—33	450	500	950	650	1600	500	1250	435	1135	1965	2165	7450	828	9878	9900	1232	8662	8700

despre retribuiunea cuvenită subnotarilor în baza ord. Min. de Int. Nr. 9641 J. din 18 Dec. 1930

0—3	350	—	320	250	600	500	450	145	505	880	235	2873	319	3792	3800	380		
3—6	350	40	390	250	640	500	500	175	540	940	300	2955	328	3923	3900	390		
6—9	350	80	430	300	730	500	550	190	590	1020	455	3305	367	4402	4400	616		
9—12	350	120	470	300	770	500	600	210	630	1080	525	3545	694	4709	4700	658		
12—15	350	160	510	300	810	500	600	210	635	1100	865	3910	434	5154	5150	927		
15—18	350	200	550	300	850	500	650	225	665	1155	965	4180	434	5454	5450	981		
18—21	350	240	590	300	890	500	700	245	700	1215	965	4325	480	5695	5700	1020		
21—24	350	280	630	300	930	500	700	245	710	1230	945	4330	481	5741	5750	1035		
24—27	350	320	670	350	1020	500	800	280	780	1350	1090	4800	533	6353	6350	1143		
27—30	350	360	710	400	1110	500	850	295	825	1430	1440	5340	593	7043	7050	1269		
30—33	350	400	750	450	1200	500	950	330	890	1545	1585	5800	664	7664	7650	1377		

Anexa G. Copie Nr. 2342 J, 27 Iunie 1925.

Anexa H.

Indemnizația specială în Parlament

Dl Ioan Lapedatu deputat, a făcut guvernului în Cameră următoarea întrebare:

În 1921 s'a făcut unificarea salariilor funcționarilor publici.

În această unificare însă nu s'a ținut seamă de funcționarii administrativi din Ardeal, cari au fost lăsați tot cu salariile lor vechi, salarii mai reduse ca ale colegilor lor din restul țării.

Spre a se curma această nedreptate, prin jurnalul Consiliului de Miniștri Nr. 4901 din 26 Novemvrie 1921, s'a acordat funcționarilor administrativi din ținuturile alipite o indemnizație specială, care urmând să fie înglobată la una și aceeași categorie de funcționari.

Această indemnizație specială are a se considera de fapt și de drept ca făcând parte integrală din salariul de bază, o împrejurare pe care a recunoscut-o și Ministerul de Interne, atunci când a admis ca ia să poată fi luată în seamă la calcularea pensiunilor și la statorirea diurnelor.

Tocmai de aceia din prilejul dispozițiilor, pe care Ministerul de Interne le-a făcut cu ordonanța s'a Nr. 251 din 12 Ianuarie a. c. relativ la plata sporului de 30 la sută acordat cu începere dela 1 Ianuarie 1925, s'a dispus ca noul spor să fie socotit după toate atribuțiile afară de ajutorul de familie și indemnizația de chirie, va să zică regulă generală aplicată tuturor funcționarilor publici.

Ulterior acelaș Minister — după cât sunt informat la cererea Ministerului de Finanțe — și-a modificat din dispozițiunile date, comunicând că noul spor nu se va socoti nici după indemnizația specială.

Socot că este o mare nedreptate pentru funcționarii administrativi din Ardeal acest tratament și încă cu atât mai mult, cu cât sporul cel nou se va da din bugetele municipiilor și comunelor fără menajerea dotațiilor de Stat, cel puțin așa dispune amințita ordonanță a Ministerului de Interne.

Am cunoștința că Ministerul de Interne recunoaște că ar fi nedrept ca indemnizația specială să fie exclusă dintre sumele în baza cărora se va socoti sporul de 30% și că în acest înțeles a și făcut raport către Ministerul de Finanțe chemat fiind să decidă în cauză.

Rog deci pe dl Ministru de Finanțe, să cerceteze această chestiune și să o rezolve în mod echitabil cât mai grabnic, punând capăt cât mai curând încă uneia din cauzele cari întăresc în Ardeleni tot mai mult convingerea că sunt tratați ca fii buni ai acestei țări.

Ministerul de Interne, Direcțiunea Județeană

DomnuLe Subprefect. Ca urmare la ordinul nostru circular Nr. 44 din 19 Ianuarie a. c. avem onoare a vă face cunoscut că Ministerul de Finanțe

în urma intervenției acestui departament a aprobat ca sporul de 30% acordat cu începere dela 1 Ianuarie—1 Decemvrie 1925 să se calculeze și la indemnizația specială pentru toți funcționarii care ocupă posturi prevăzute în buget pe grade și clase

Vi se atrage însă atenția cu această ocazie că sporul în chestiune de 30% calculat asupra indemnizației speciale nu-l veți acorda decât dacă mijloacele bugetare permit aceasta, Statul neacordând nici un plus de subvenție pentru această diferență.

p. Ministru:
M. Grigorescu.

p. Director General:
M. Stănescu.

Nr. 13773, 24 Februarie 1923

Anexa I.

România. Ministerul de Interne, Direcțiunea Contabilității

Domnule Subprefect. Avem onoare a vă face cunoscut, că cu începere dela data prezentei circuliări admitem ca față de greutățile vieții diurnele convenite funcționarilor pentru deplasări în interes de serviciu, în afară de reședință să se calculeze la leafa de bază unită cu indemnitatea specială.

p. Ministru:
Indescifrabil.

Director General:
Indescifrabil.

Nr. 11582 J, 1926

Anexa J.

Ministerul de Interne, Către Ministerul de Finanțe.

Sporul așa zis „Titulescu" care s'a acordat cu începere dela 1 Aprilie 1921 funcționarilor de Stat din întreaga Țară, după cum cunoașteți și dvs nu s'a acordat și funcționarilor administrativi, județeni și comunali din Ardeal, Banat și Bucovina, dintr'o scăpare de vedere.

Evidențându-se în urmă această omisiune, pentru egalarea situației dintre funcționari, Consiliul de Miniștri prin Jurnalul Nr. 4901—1921 a încuviințat ca cu începerea dela 1 Decemvrie 1921 să se acorde și acestor funcționari un spor care a luat numirea „Indemnitate specială".

Intenția însă a Consiliului de Miniștri nu și-a ajuns scopul, deoarece starea de inferioritate în care au fost puși dela început funcționarii din Ardeal, Banat și Bucovina față de ceilalți funcționari a continuat și după acordarea acestei indemnizații speciale întrucât sporurile cari au servit ulterior până la 1925, s'au calculat la acești funcționari, fără a se ținea în seamă indemnitatea specială, pe când la toți ceilalți funcționari, s'a socotit ținându-se în seamă și sporul Titulescu.

Din această cauză acești funcționari au suferit o diminuare a drepturilor lor întrucât au primit un spor mai mic față de colegii lor de aceeași categorie dela celelalte autorități care au primit un spor mai mare.

În 1925 Ministerul de Finanțe, în urma intervenției acestui Departament, a admis ca sporul de 30% care urma să se dea funcționarilor cu începere dela 1 Ianuarie până la 31 Decembrie 1925, să se calculeze și asupra indemnizației speciale. Cu ocazia acordării noului spor de 40% Ministerul a hotărât consecvent hotărârei anterioare ca calculul să se facă și asupra indemnizației speciale. Din cele expuse mai sus, rezultând că indemnizația specială a avut caracterul salariului de bază, întrucât ea a completat acest salariu, cu onoare vă rugăm față de solicitările ce ne vin dela toate Prefecturile de județe, să binevoiiți a aproba, ca această indemnizație specială să fie considerată ca făcând parte din salariul de bază și ca atare în bugetele județelor pe anul 1927, indemnizația specială să fie înglobată la salariul de bază, ne mai figurând aparte cu această denumire. Cu modul acesta s'ar curma starea de inferioritate în care au fost puși acești funcționari, prin faptul că stabilirea drepturilor la pensie s'ar face pe o bază mai convenabilă și justă pe deoparte, iar pe de altă parte la o eventuală armonizare a salariilor, i-ar găsi cu niște salarii de bază, pe care cu drept cuvânt, le-ar fi avut dela început, dacă nu li se făcea o asemenea nedreptate.

Tot de aceasta dată vă facem cunoscut că Înalta Curte de Casație (secția III) prin deciziunea Nr. 1369—1925 cu ocaziunea cercetării unui recurs a hotărât că indemnitatea specială face parte integrantă din salariul de bază și a stabilit dreptul recurentului la pensie ținând seamă și de quantumul indemnizației speciale.

Nr. 265856 din 18 IX 1926

Anexa K.

Ministerul de Finanțe

Referindu-ne la adresa dvs Nr. 11582 J. 1926, rin care ne arătați că sporul acordat cu începere

dela 1 Aprilie 1921 funcționarilor de Stat din întreaga țară nu s'a acordat și funcționarilor administrativi județeni și comunali din Ardeal, Banat și Bucovina avem onoare a vă ruga să binevoiiți a lua dispozițiuni ca această chestiune să se îndrepte cu ocazia armonizării salariilor.

p. Ministru:
Ianovici.

Copie Decizie Nr. 1369—1925

Anexa L.

Curtea de Casație III

Asupra motivelor de recurs, că greșit Ministerul de Interne a aplicat paragraful 25 din statutul de pensionare al județului Făgăraș, socotind recurentului timpul cât a servit Administrației Financiare Brașov, ca practicant cu diurne numai pe jumătate, de vreme ce conform art. 2 din legea IV—1893, practicanții cu diurne sunt funcționari publici și deci acest timp urmează a fi socotit în întregime la anii de pensie. Că în mod ilegal a refuzat a-i socoti în salariul de bază și indemnizația specială, care face parte integrantă a salariului. Având în vedere că din susținerile părților și din actele dela dosar, rezultă că recurentul a servit ca practicant cu diurnă la Administrația Financiară Brașov dela 1 Octombrie 1884 până la 29 Aprilie 1889, că Ministerul în anii de pensie a socotit acest timp conform paragrafului 25 din statutul de pensie numai doi ani, motivând că în timp recurentul a fost numai diurnist.

Considerând că conform art. 2 din legea IV 1893 practicanții diurniști sunt funcționari publici, neîncadrați în clasele de salarizare că deci aceștia deși sunt plătiți numai ca diurniști totuși conform textelor de lege sus citate au calitatea de funcționar public, bucurându-se de toate drepturile funcționarilor publici.

Considerând că recurentul în timpul ce reclamă a fost practicant cu diurnă, că deci a fost funcționar public și nu diurnist și astfel nu intră în prevederile art. 25 din statut și astfel timpul acesta trebuie socotit în întregime, cu atât mai vârtos că conform art. 24 din acelaș statut timpul petrecut ca practicant chiar în cazul că n'a fost retribuit cu nimic, urmează a se socoti în anii de pensie, dacă există continuitate de serviciu.

Așa fiind greșit a redus Ministerul timpul de recurent cu 2 ani și deci recursul urmează a fi admis în această privință.

Considerând că conform art. 31 din statutul de pensie servește de bază la stabilirea pensiei.

1. Salariul sau ajutorul sistematizat.
2. Adaosul care formează întregirea salariului

și are caracter de salar.

Considerând că indemnizația pecială s'a dat ca un adaus la salariul fundamental întregindu-l pe acesta

Considerând în fine, că însuși Ministerul prin deciziunea Nr. 6823 din 20 V—1924 și Nr. 8938 din 11 II—1924 a recunoscut indemnizația specială ca parte întregitoare admițând socotirea acestuia în salarul de bază ce servește la stabilirea pensiunii.

Că așa fiind și această parte a recursului este fondată și urmează a fi admisă.

Pentru aceste motive, admite recursul.

Copie, Deciziune Nr. 158 din 21 II—1928 Anexa M.

Curtea de Casație III

Asupra recursului făcut de Ignat Stroner contra deciziunii Comisiunii centrale de pensiuni Nr. 385 din 6 Maiu 1927, prin care admițându-se apelul intimat împotriva deciziunii comisiunii regionale de pensiuni Cernăuți Nr. 268—1926 i s'a recunoscut recurentului dreptul la o pensiune de lei 1050.

Rea aplicare a legii și anume a articolului 63 din legea generală de pensiuni, întrucât indemnitatea specială de lei 750 se consideră ca accesoriu ce i s'a plătit recurentului pe lângă retribuțiunile sale. Recurentul desvoltă că făcându-se încadrarea funcționarilor din Bucovina dela alte resorturi, nu însă și aceora dela interne, acești funcționari neincadrați au primit retribuțiuni mai mici decât colegii lor egali în grad, dela alte departamente. Pentru a înlătura această, neegalitate. Consiliul de Miniștri a dat Jurnalul Nr. 4362 din 16 Novemvrie 1921 Mon. Of. Nr. 19 prin care le-a acordat funcționarilor dela Interne o indemnitate care constituie o parte din retribuțiunile lor și nu poate fi considerată ca accesoriu. Ministerul de Interne prin ordinul 8854 din 24 Octomvrie 1924 a dispus că reținerea de 10% pentru pensiune să fie percepută și dela indemnitatea de 750 lei.

Considerând că în conformitate cu Jurnalul Consiliului de Miniștri din 16 Novemvrie 1921, publicat în Mon. Of. Nr. 192 din 26 Novemvrie 1921 cu începere dela 1 Decemvrie 1921, s'au admis funcționarilor neincadrați din Bucovina cuprinși în bugetul Ministerului de Interne, indemnități lunare, care reprezintă diferența dintre lefurile prevăzute în buget și lefurile colegilor lor dela celelalte departamente unde s-au făcut încadrare.

Considerând că această diferență nu este un accesoriu al salariului de bază, ci face parte din însuși acest salar de bază, pentru a se egala salariile de bază ale funcționarilor dela celelalte departamente unde se făcuse încadrarea și unde funcționarii pri-

meau lefurile de bază mai mari decât cei dela Interne. Pentru rangul IV din care se găsisse recurentul în momentul trecerii sale la pensie, era prevăzut la salarul de 1050 lei, indemnizație de 750 lei pe lună. *Această indemnitate urmează a fi adăugată la salar*, așa că leafa de bază făcea 1800 lei pe lună, cu atât mai mult, cu cât reținerea de 10% s'a făcut nu numai la salarul de 1050 lei ci și la indemnitatea specială de 750 lei

Că astfel fiind motivele de casare sunt întemeiate și recursul urmează a fi admis.

Pentru aceste motive admite recursul făcut de Ignat Stroner.

Casează deciziunii Comisiunii Centrale de Pensiuni Nr. 385—1927 și trimite afacerea spre o nouă judecare aceleiași comisiuni.

Copie Nr. 19782 din 8 Iunie 1928

Anexa N.

Ministerul Finanțelor, Casa Generală de Pensiuni Serv. Contabilității

Domnule Prefect. Având în vedere deciziunea Nr. 158 din 21 Februarie a. c. a Inaltei Curți de Casație și Justiție s. III, prin care s'a hotărât ca indemnitatea specială acordată prin Jurnalul Consiliului de Miniștri Nr. 4362 din 16 Novemvrie 1921 cu începere dela 1 Ianuarie 1922, funcționarilor administrativi din ținuturile eliberate dela Departamentul Ministerului de Interne constituie parte integrantă din salariul de bază, iar nu un accesoriu, vă facem cunoscut că reținerile de 10% pentru Casa Generală de Pensiuni urmează a se face și asupra acestei indemnități speciale cu începere dela data de când nu s'au mai făcut întrucât la calcularea pensiunii se are în vedere întregă această sumă. Pentru trecut adecă dela data de când nu s'au mai făcut rețineri și până la 1 Ianuarie 1928, cei în drept vor vărsa integral aceste rețineri, iar recipisele ni se vor înainta cu arătarea vărsătorului și timpul pentru care a vărsat reținerile.

Pentru anul în curs reținerile de 10% asupra acestor sume vor fi vărsate trimestrial, odată cu celelalte rețineri, astfel cum v-i se comunică de Adm. Financiară cărora le vom da ordin în consecință.

p. Director General:
Filipescu.

p. Sub-Director Gen.:
Indescifrabil.

Prezidiul Uniunii generale a Notarilor comunali din România.

Dos. Nr. 4—1934.

Comunicat prezidial Nr. 2—1934.

La memoriul Uniunii prin care s'a cerut degravarea comunelor de unele sarcini neprevăzute în Legea Finanțelor locale, Ministerul de Interne avizează Prezidiul :

România. Ministerul de Interne. Direcțiunea Administrațiunii locale, No. 3894 din 7 Martie 1934. Către Uniunea Generală a Notarilor din România, Jibou. Ca rezultat la întâmpinarea făcută de Minister. avem onoare a Vă face cunoscut, că asupra celor arătate prin menționata întâmpinare, Ministerul a dat deja instrucțiuni, cu normele stabilite pentru întocmirea bugetelor pe exercițiul 1934—1935, bine înțeles cu privire numai la acelea pe cari Ministerul și le însușește. Vă alăturăm un exemplar din instrucțiunile date de Minister. — Ministru : (ss) Luca. Director : (ss) Rădulescu L. S.

5—30 ani, totuși primesc un salariu ce va fi între 2500—3000 lei lunar.

Delegația a cerut să se depună cât mai curând proiectul de lege anunțat, prin care notarii comunali să primească inamovibilitatea, posibilitatea de a fi avansați în mod automat în erarchia administrativă și o salarizare dreaptă, ținându-se cont de cvalificație și vechime în serviciu.

Actualii notari diplomați, cu bacalaureat sau licență în drept să fie încadrați și tratați la fel ca viitorii licențiați ce vor fi numiți notari.

In urmă d dr Ioan Stoica a cerut să se dispună încetarea tuturor transferărilor nemotivate, și acordarea inamovibilității notarului, arătând că transferările sunt numai un mijloc de încurajare pentru cei leneși, incorrecți și incorigibili și un mijloc de șicanare a perfecților față de notari, în urma cărora suferă mult ad-ția.

S'a mai cerut ordonanțarea diferenței de salariu ce se cuvine după înglobarea indemnizației speciale în salariul de bază cuvenită pe anii trecuți și reînființarea judecătoriilor comunale.

Delegația a mai arătat că atât notarii comunali, cât și primpretorii din Ardeal și Banat nu au fost nici când avansați dela unire încoace, din care cauză domnește o vie nemulțumire în rândurile acestor funcționari.

A mai cerut a se aduce de urgență un proiect de lege pentru încadrarea funcționarilor județeni și comunali, întrucât azi nu există nici o normă prescrisă referitor la salarizarea acestor funcționari, dovadă câte județe și orașe, atâtea feluri de sălarizări.

Delegația a predat pentru fiecare caz câte un memoriu bine documentat.

D. Prim Ministru Tătărescu a ascultat cu multă atențiune doleanțele notarilor și a promis întreg concursul său, asigurând delegația că rezolvarea acestor doleanțe pe care le crede drepte, trebuie ca în scurt timp să devină fapt implinit.

O delegație a notarilor comunali la primul ministru Tătărescu

O delegație a notarilor comunali în frunte cu d. dr Ioan Stoica, președintele reuniunii notarilor jud. Cluj, s'au prezentat în audiență la Primul Ministru Tătărescu, căruia i-au expus doleanțele corpului din țară, cerând o grabnică soluționare.

Delegația a cerut ca înainte de a fi plasați în funcția de notar cei 300 licențiați să fie plasați notarii diplomați fără posturi, în număr de peste 400, toți fii de țărani și mici funcționari, cari sunt amenințați să moară de foame.

A arătat că plasarea acestor tineri se va putea face cu mare ușurință, deoarece avem un prea mare număr de notari — în deosebi în Vechiul Regat — fără diplomă și fără a avea la bază cel puțin 4 clase secundare.

Plasarea notarilor diplomați cu bacalaureat, pregătiți în mod special pentru ocuparea funcțiunii de notar, este în interesul general administrativ și interesul selecționării corpului notarial.

Prin plasarea licențiaților cărora ar urma să li se deie un salariu de 4000 lei lunar, s'ar face prea mare nedreptate actualilor notari diplomați, licențiați sau doctori în drept, care deși au o vechime de

Citiți și răspândiți revista
ADMINISTRAȚIA
ROMÂNĂ

singura care apără intere-
rele notarilor comunali

Bonurile de impozite.

În schimbul salariilor neachitate până la finea anului 1931, funcționarii și pensionarii Statului au primit bonuri de impozite.

Dacă presupune cineva că prin aceasta măsură s'a atins scopul urmărit, se înșală, iar dacă funcționarii înainte de primirea bonurilor și-au făcut castele de carton, s'au înșelat și ei, mai mult s'au mai puțin, — după cum i-au ajutat împrejurările, sau le-au permis creditorii la cari erau intabulate de mult sumele cuprinse în bonuri.

Cu bonuri de impozite, s'au putut achita numai anumite impozite și numai cele cu o anumită scadență, deci respectivii posesori au fost nevoiți să alerge în dreapta și stânga spre a-și afla cumpărători pentru bonuri și a început un adevărat comerț prin care s'a redus valoarea de circulație a bonurilor, pe alocuirea până la 20—30 la sută din valoarea lor nominală deci nefericitul slujbaş al Statului, care a pornit dintre munți la oraș să-și valorifice bonurile (căci la sate nu s'a prea putut face acest lucru) s'a trezit că în loc de 10.000 lei cât știa că poartă în buzunar, posedă numai 2500—3000 lei, cât iau oferit samsarii dela oraș, cari știu cum să-l exploateze pe bietul provincial laic și avid după bani rentabili, cu cari să poată achita și datorii nu numai impozite.

În anul 1931 încă nu era cifra atât de accentuată ca mai târziu, deci la sate nu prea sunt impozite restante din acel an, prin urmare bonurile de impozite s'ar fi putut valoriza și la sate, în cazul că s'ar fi admis și achitarea impozitelor din 1932 cu ele, ba chiar și a aceloră din 1933 între anumite condițiuni prin care fapt s'ar fi creiat posesorului de bonuri favoarea de a și-le putea valoriza cu prețul scris pe ele, iar contribuabilului lipsit de alte mijloace de câștig, posibilitatea de a se împrumuta cu bonuri (căci banii nu-i mai împrumută nimenea) și a-și achita impozitele cu cari a trebuit să rămână în restanță din vina împrejurărilor neprielnice din ultimii ani. Dar măsurile s'au luat dela masa verde, bonurile de impozite au ajuns în mâinile samsarilor pe prețuri derizorii, funcționarii au rămas și pe mai departe înglodați în datorii, iar contribuabilul plugar a rămas dator cu impozitele pentru a căror achitare n'a putut împrumuta bonuri și cu atât mai puțini bani.

I. Sas
notar.

Pe ruinele trecutului.

Era odată ca 'n povești, când notarul comunal se bucura de o trecere oarecare în comuna sau co-

munele ce administra, când aproape nu se făcea un pas în viața administrativă comunală fără știrea sau avizul său.

În acele timpuri apuse, pe lângă faptul că notarul își avea atribuțiunile înșirate pe hârtie, nu era atâtia șefi indirecti, iar autoritățile pendinte de alte Ministeres îi dădeau notarului atribuțiuni trecătoare prin organele administrative cari aveau dreptul să-i ordone notarului. Astăzi ori-ce autoritate, cu un cât de restrâns cerc de competență și-se adresează direct și un refuz, fie el cât de bazat, îți poate cauza neplăceri din cele mai mari, pentru-că pe lângă altele, trece în joc prestigiul reputația — pretinsului superior, care n'atrucât pe cale legală, nu-ți poate cauza neajunsuri recurge la arma lașului și prin intervenții directe sau indirecte prin afinități și simpatii, fie că pe cale deschisă sau prin intermediul politiceii, te face de două parale, că ești răsvrătit, că te cerți cu toate autoritățile, ba faci politică militantă, sau bați locuitorii și alte născociri la auzul cărora îți stă mîntea în loc și nu știi ce să faci la moment, — să urlî, sau să turbezi deadreptul, — dar nu ți se dă răgaz nici pentru acestea, căci s'a cerut destituirea, ca să și-se obțină barem mutarea, (în interes de serviciu) ca să te înveți minte să te mai hărțui cu autoritățile.

A avut aproape fiecare notar ocazia să primească ordine dela pretinse autorități, ai căror șefi dacă au mai mult de patru clase primare nu an ciclul secundar complet, dar aceasta nu însemnează că nu știi să dai ordine, căci domnul respectiv mai ales dacă a făcut armata și nu a ajuns la un grad, ca să poată ordona cuiva, tot și-a ordonat lui inșiși când făcea instrucția individuală și își comanda: „Soldat — drepti!” Acum când harul dumnezeesc, sau binefacerile politiceii l'au făcut și pe el domn, cum să nu ordone, mai ales dacă are cui, iar dacă nu are cui, — trebuie să-și găsească și unde ai putea afla pe altul care ar putea fi umilit mai mult decât notarul comunal?

Trist și dureros însă este adevărat, căci avem prea mulți șefi improvizați, cea-ce denotă că administrația a decăzut și stă sub tutela ori cărei autorități, pendinte de ori-care Minister.

Mai recent, am primit o adresă (să nu-i zic ordin) dela medicul de circumscripție, să iau măsuri ca în bugetul anului vitor să se prevadă pentru imprimare, rechizitele de scris, etc. ale medicului de circumscripție suma de 1500 lei cea-ce ar însemna pe circumscripție 7500 lei. E vorba deci de o instituție de Stat, pendinte de Ministerul Muncii căreia comunele rurale au să-i pună la dispoziție locuință, luminat, încălzit, rechizite de scris etc. transport ș. a. iar notarul trebuie să-i facă diferitele statistici, conscrieri etc. După medicul uman urmează medicul

veterinar, care ar avea aceleași drepturi, apoi mai plătește chiria postului și secției de jandarmi, după ce în prealabil ți s'a interzis de a mai lua în buget vre-o sumă sub acest titlu, apoi chiria percepției, deplasările agronomului, competența șefului de garnizoană, etc. deci e vorba de o descentralizare, nu administrativă, ci a bugetului Statului în sarcina comunelor, cărora pe de altă parte prin legea pentru organizarea finanțelor locale, li s'au limitat isvoarele de venite, departe sub minimul strict necesar pentru susținerea administrației comunale propriu — zise fără a mai aminti alte necesități cu susținerea bunurilor și a altor servicii comunale.

Ingrădiți până la ridicol, ne vedem ca bietul cal slăbit și lihodit de foame, care trăgând o povară grea, ar vrea să mai stea ca să mai răsuflă barem, dar chirigiul blestemat, în loc să-l lase să se odihnească și să-i dea și ceva mâncare, îl măsură cu zbiciul sau cu hăpăliga de vede stele verzi și-și blestemă ursita.

Tot ca în basme era și atunci când notarul comunal primea un salariu din care putea să-și susțină familia, putea să-și trimită chiar copii la școli. Ma spune și azi art. 178. modificat și reformat din L. O. A. L. că până la noua lege administrativă, notarii vor fi salarizați de comunele respective, potrivit salariilor avute în anul 1929, deci ar fi vorba de un salariu mai omenesc, nu prea exagerat, dar nici atât de microscopic cum e cel real de astăzi, pe care ni-l plătește Statul și nu comunele, deci unde ar trebui să plătească Statul, plătesc comunele, iar unde ar trebui să plătească comunele plătește Statul... un fel de comunism financiar, ce nu se poate explica sau justifica.

JURISPRUDENȚA

Jurisprudență la legea statutului funcționarilor publici.

D. inginer agronom Dobrescu, fusese transferat de către Ministerul Domeniilor dela ocolul Hârlău, tocmai în Dobrogea și cum d-sa nu s'a prezentat în termen de șapte zile la noul post; (după ce ceruse între timp telegrafic un concediu de boală) a fost îndepărtat din serviciu de către Minister care l-a con-

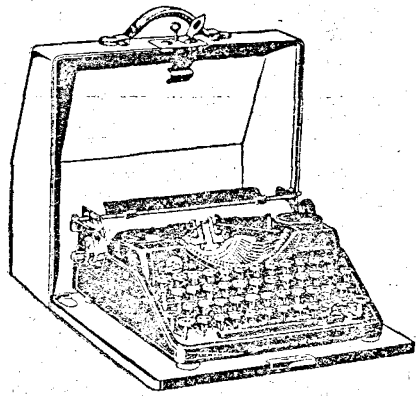
siderat demisionat prin faptul neprezentării aplicându-i-se art. 30 din regulamentul statutului funcționarilor publici, care la rândul său trimite la art. 33 și 10 din acelaș regulament. Impotriva actului Ministerului d. Dobrescu a făcut acțiune în contencios susținând că intrucât este funcționar stabil nu poate să fie îndepărtat, ca o sancțiune a neprezentării decât prin o judecată a comisiei disciplinare. Curtea de Apel a admis acțiunea anulând măsura Ministerului ca ilegală și dispunând reintegrarea reclamentului. S'a făcut recurs de către Ministerul de Domenii pe motiv că art. 90 din regulament, care completează legea în virtutea delegațiunii ce s'ar fi dat de către legiuitor puterii executive de a confecționa regulamentul, a înțeles că trimițând pentru cazurile din art. 90 la dispozițiunile din articolul 10 ale aceluiași regulament să cuprindă și sancțiunile prevăzute de acest articol.

Inalta Curte secția III-a judecând recursul a făcut divergență asupra chestiunii care forma obiectul lui, din partea funcționarului s'a susținut de către d. avocat Vermulen că art. 90 care în materie de transferări se referă numai la funcționarii stabili când trimite la art. 10 din regulament nu înțelege să cuprindă și sancțiunile din acest din urmă text, deoarece sancțiunea pentru neprezentarea unui funcționar la serviciu este reglementată în mod special de art. 19 din regulament și că în ori ce caz chiar dacă s'ar admite ca art. 90 cuprinde și o sancțiune, acest text referindu-se numai la funcționarii stabili ar comite o abatere dela lege deoarece art. 7 din legea statutului prevede că funcționarii stabili nu pot fi pedepsiți decât în conformitate cu partea II-a a statutului, care cere judecata prin comisiune disciplinară. În asemenea caz art. 90 din regulament urmează a fi socotit ca inexistent și el nu poate fi aplicat cum s'a întâmplat în cazul de față când a servit de temelie îndepărtării din funcțiune a unui funcționar stabil.

D. Procuror general Viforeanu, a pus concluziuni în acelaș sens și anume că art. 90 ar adăoga la lege și deci nu poate fi aplicat de instanțele judecătorești.

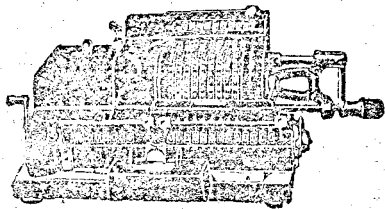
După largi debateri, urmate în fața complectului de divergență al înaltei curți sub președinția dlui D. Lupu, s'a dat eri deciziunea prin care s'a respins recursul Ministerului, stabilindu-se astfel jurisprudența în sensul mai sus arătat.

MAȘINI de scris
de calculat
de multiplicat
de numerotat
nou și folosite

precum și tot fe-
lul de accesorii
Garantat și cel
mai avantajios

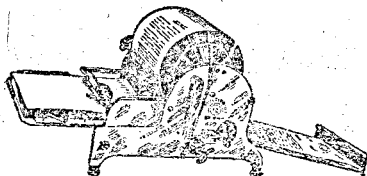

La

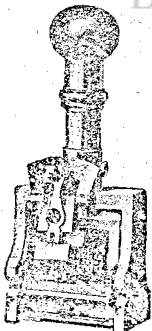
METEOR

CLUJ, Str. Regina Maria 19.

Telefon 3-26

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Atelier special de reparațiuni

Recomandăm lucrarea:

„Căluza Contabilității Comunelor Rurale“

redactată de ILIE SABAU primpretorul plășii Ozun (județul (Trei-Scaune,) care lucrare conținând 100 pagini și cuprinzând în rezumat toate explicațiunile generale teoretice și practice, fiind anexate și toate formularele prescrise și cerute de contabilitatea comunelor rurale, precum și *tabelele indicatoare de impozitul pe salarii, proporțional, pe facturii, timbrarea chitanțelor și tuturor actelor justificative, etc. este compusă în așa fel că după cețirea și studiarea repetată a ei, chiar și un laic devine expert în ajendele atât de multiple și complicate, ale contabilității comunelor rurale.*

— Fiind o carte de specialitate, unică în această direcție și indispensabilă tuturor celor ce sunt chemați a lucra în executarea sau controlul normelor de contabilitate a com. rur. cum sunt d-nii primari, casieri, secretari, elevi ai școalelor de notari, notari, pretori, primpretori, contabili jud. directori și prefecți de județe, se poate comanda — chiar din oficiu, în contul primăriilor (notariatelor) cu prețul de 100 (una sută lei pro-buc, dela autor, scăzându-se prețul, la comenzile (pe plăși sau județe) de peste 10—50 buc. cu 10%, dela 50—100 cu 20%, iar dela 100 buc. în sus cu 30%.

Expedierea acestei lucrări se face numai cu începere dela 20 Aprilie 1933, pentru a se putea introduce și unele modificări provenite din cauza legilor noi ce urmează a se vota în curând, suportând autorul cheltuielile postale cu expedierea comenzilor făcute prin trimiterea anticipativă a sumei întregi.

TIPOGRAFIA

„LUMINA“

CLUJ CALEA DOROBANȚILOR Nr. 7

**EXECUTĂ PROMPT ȘI ÎN
CONDIȚIUNI TEHNICE
SUPERIOARE TOT FELUL
DE LUCRĂRI DE ARTĂ
GRAFICĂ ÎN SCURT TIMP.**

Cine primește un număr se consideră abonat

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Administrația Română
Organul Uniunii Generale a Notarilor din România
Cluj, Calea Moșilor Nr. 14.

Dlui

N O T A R

Comuna

p. u.

Județul